

IV Gminny Konkurs Papieski pod hasłem

„Jan Paweł II – był, jest i będzie...”

PRACE PLASTYCZNE

„Jan Paweł II – święty, uśmiechnięty”

KATEGORIA WIEKOWA: KL. 0
I KATEGORIA WIEKOWA: KL. I – KL. III

Uczniowie nagrodzeni w konkursie plastycznym – kategoria wiekowa: kl. 0 – kl. III pt. „Jan Paweł II – święty, uśmiechnięty”.

KATEGORIA WIEKOWA PRZEDSZKOLE – KL.0

I miejsce: Jakub Fudała - *PSP Gieraszwicach*

Wyróżnienia: Kamila Przywara - *PP w Świniarach*
Kacper Mirek - *PP w Łoniowie*

KATEGORIA WIEKOWA SZKOŁA PODSTAWOWA KL. I – III

I miejsce: Kacper Zajac - *PSP w Łoniowie*
Szymon Borycki - *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*

II miejsce: Kamila Błasiak - *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
Paulina Pyszczyk - *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
Jakub Mikus - *PSP w Świniarach*
Krystian Maciąg - *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*

III miejsce: Karolina Figacz - *PSP w Świniarach*
Kacper Rączkowski - *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
Emilia Nowak - *PSP w Łoniowie*
Magdalena Kalinowska - *PSP w Łoniowie*

Wyróżnienia: Wiktoria Klimkiewicz - *PSP w Łoniowie*
Karolina Pawłowska - *PSP w Łoniowie*
Gabriela Grudzień - *PSP w Łoniowie*
Małgorzata Wrona - *PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach*
Zuzanna Kubik - *PSP w Łoniowie*

KATEGORIA WIEKOWA: Przedszkole - KL.0

Miejsce I.
Jakub Fudala.
PSP Gieraszwice. Kl.0

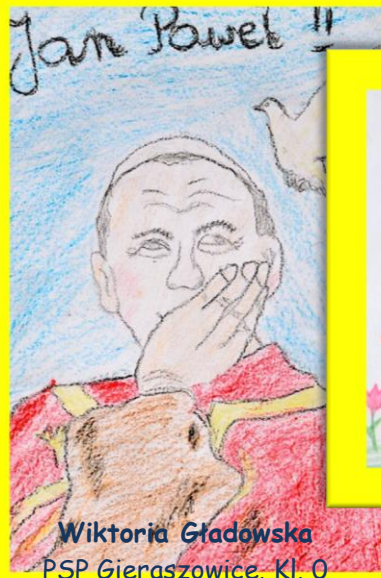
Wyróżnienie
Kamila Przywara.
PP Świniary. Kl.0

Wyróżnienie
Kacper Mirek.
PSP Łoniów. Kl.0

Pozostałe prace

Wiktoria Gładowska
PSP Gieraszwice. Kl. 0

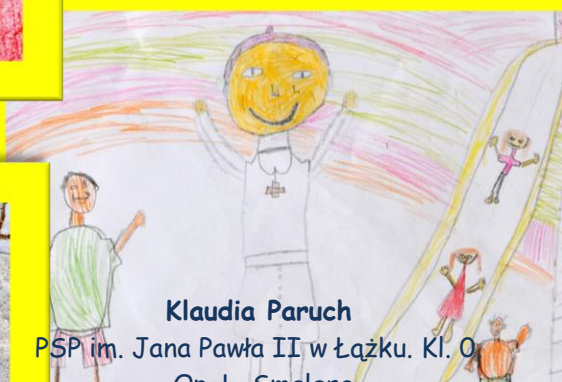
Patryk Prokop
PP Świniary. Kl. 0

Ola Łukawska
PP Świniary. Kl. 0

Marysia Okoń
PP Świniary. Kl. 0

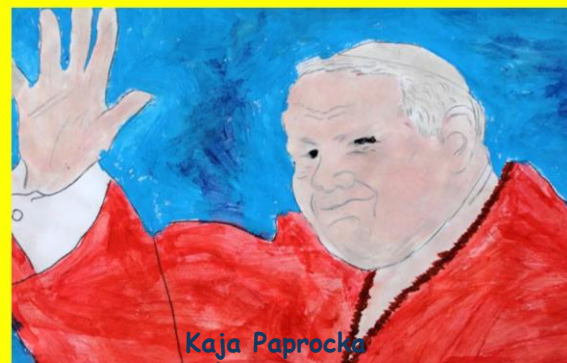
Klaudia Paruch
PSP im. Jana Pawła II w Łązku. Kl. 0
On I. Smalera

Gabriela Grądziel
PSP im. Jana Pawła II w Łązku. Kl. 0
On I. Smalera

Patryk Palkowski
PP Świniary. Kl. 0

Kaja Paprocka
PP Świniary. Kl. 0

Tobiasz Skrzek
PP Gieraszwice. Kl. 0

Kinga Tyrola
PP Świniany. Kl. 0

Maja Fudala
PSP Gieraszowice. Kl. 0

Aleksandra Dziura
PP Łoniów. Kl. 0. Op. A. Golonka

Olwia Czajka
PSP Gieraszowice. Kl. 0

Patryk Dyl
PP Łoniów. Kl. 0. Op. A. Golonka

Nikoła Wyrzykowska
PP Łoniów. Kl. 0.
Op. A. Golonka

Emilia
Wójcikowska
PP Łoniów. Kl. 0.
Op. A. Golonka

Maria Kiliańska
PP Łoniów. Kl. 0. Op. A. Golonka

Martyna Tworek
PP Łoniów. Kl. O.
Op. A. Golonka

Natalia Figaczl
PSP im. Jana Pawła II w Łążku.
Kl. O Op. L. Smalera

Przemysław Kajduk
PSP im. Jana Pawła II
w Łążku.
Kl. O Op. L. Smalera

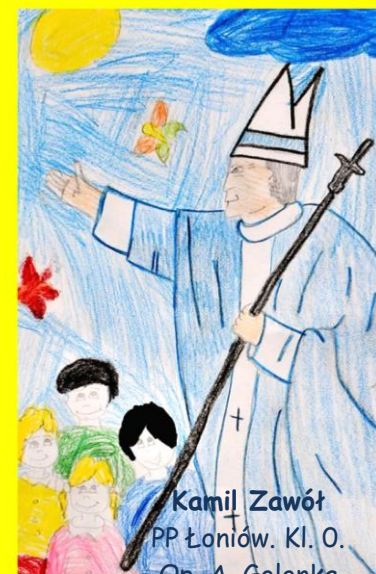
Krystian Paprocki
PSP Gieraszowice. Kl. O

Maja Wiącek
PP Łoniów. Kl. O.
Op. A. Golonka

Czarek Giza
PP Łoniów. Kl. O.
Op. A. Golonka

Kamil Zawót
PP Łoniów. Kl. O.
Op. A. Golonka

Mateusz Wiącek
PP Łoniów. Kl. O.
Op. A. Golonka

Ewa Cabaj
PP Łoniów. Kl. O.
Op. A. Golonka

Martyna Rzepka
PP Świniary. Kl. O

KATEGORIA WIEKOWA: KL.I - III

Miejsce I.

← Kacper Zając.

PSP Łoniów. Kl.I. op. E. Staszewska

Miejsce I.

⇒ Szymon Borycki.

PSP im. Jana Pawła II w Łążku. Kl. III

Op. A. Kot

Miejsce II.

← Krystian Maciąg.

PSP im. Jana Pawła II w Łążku. Kl. III

Op. A. Kot

Miejsce II.

← Kamila Błasiak.

PSP im. Jana Pawła II w Łążku. Kl. III

Op. A. Kot

Miejsce II.

Jakub Mikus. ⇒

PSP Świniary. Kl. I

Op. D. Wójcik

Miejsce II.

← Paulina Pyszczyk.

PSP im. Jana Pawła II w Łążku.

Kl. III

Miejsce III.

← **Kacper Rączkowski.**

PSP im. Jana Pawła II
w Łączku. Kl. III

Miejsce III.

Karolina Figacz. →

PSP Świniary. Kl. I.
op. D. Wójcik

Miejsce III.

Magdalena

← **Kalinowska.**

PSP Łoniów. Kl. II.
op. B Mańkowska

Miejsce III.

← **Emilia Nowak.**

PSP Łoniów. Kl. II.
op. B Mańkowska

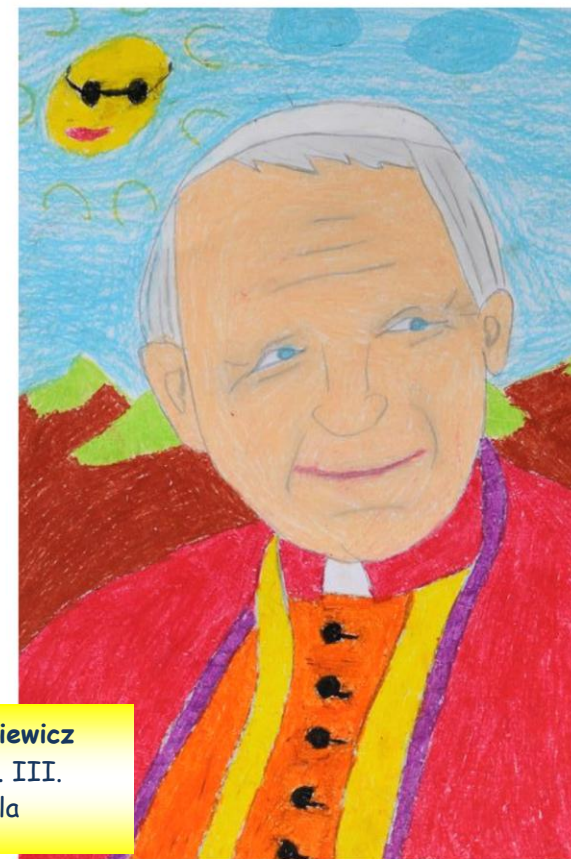
Wyróżnienia

Gabriela Grudzień
PSP Łonów. Kl. III.
Op. B. Cieśla

Karolina Pawłowska
PSP Łonów. Kl. III.
Op. B. Cieśla

Wiktoria Klimkiewicz
PSP Łonów. Kl. III.
Op. B. Cieśla

Małgorzata Wrona
PSP Sulistawice. Kl. II.

Zuzanna Kubik
PSP Łonów. Kl. III.
Op. B. Cieśla

Pozostałe prace

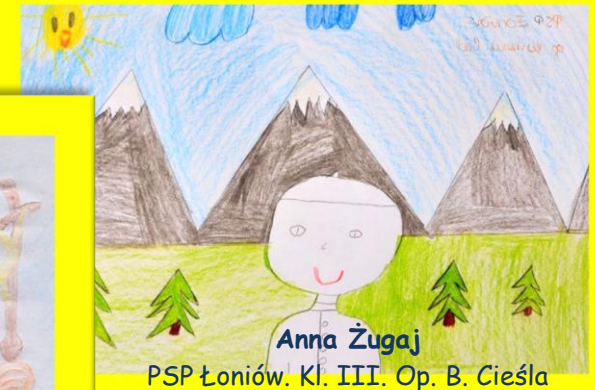
Jakub Żak
PSP Łonów. Kl. I

Karol Kos
PSP Łonów. Kl. I

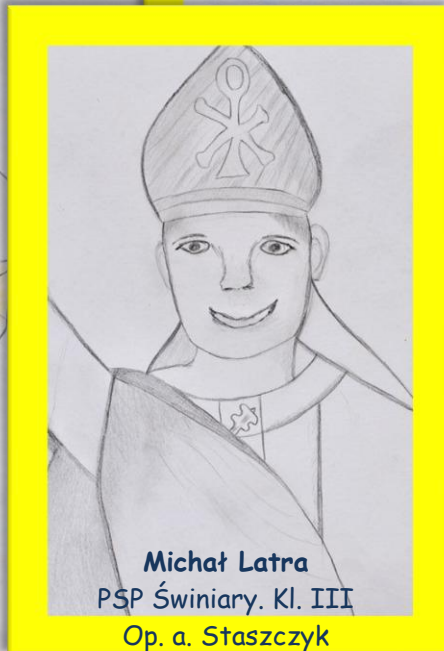
Adrian Reczek
PSP Łonów. Kl. I

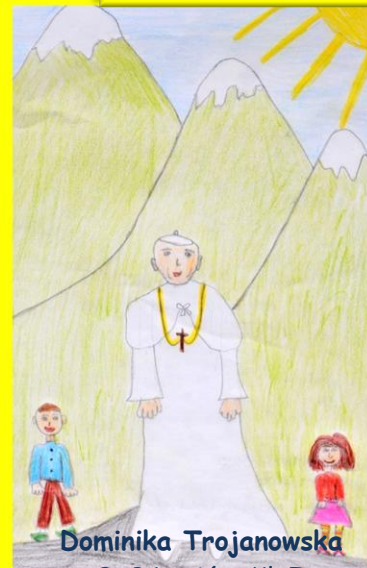
Anna Żugaj
PSP Łonów. Kl. III. Op. B. Cieśla

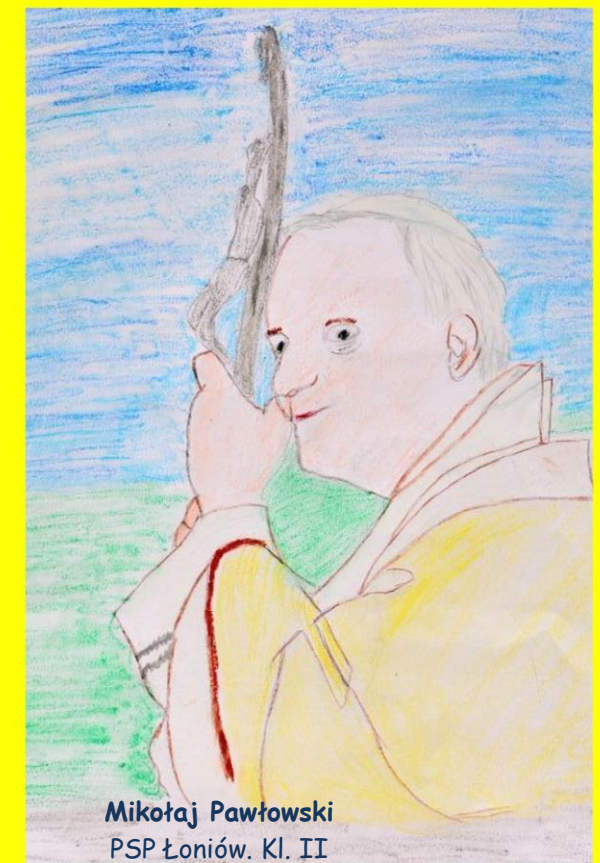
Weronika Czajczyk
PSP Świniary. Kl. II
Op. W. Ciżła

Michał Latra
PSP Świniary. Kl. III
Op. a. Staszczuk

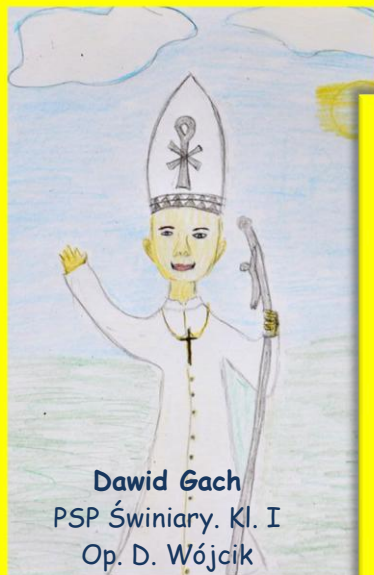
Dominika Trojanowska
PSP Łonów. Kl. I

Mikołaj Pawłowski
PSP Łonów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

Karol Urbański
PSP Łoniów. Kl. I
Op. E. Staszewska

Dawid Gach
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

Aleksandra Misiak
PSP Świniary. Kl. III
Op. A. Staszczyk

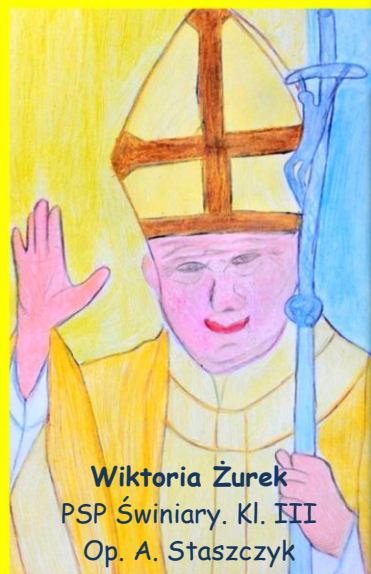
Emil Cymer
PSP Świniary. Kl. II
Op. W. Ciżła

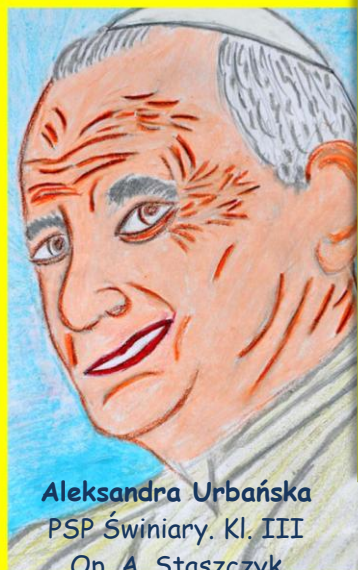
Kaja Machałai
PSP Świniary. Kl. II
Op. W. Ciżła

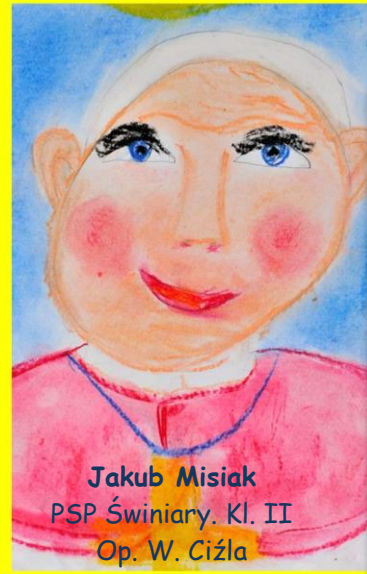
Wiktoria Niekurzak
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

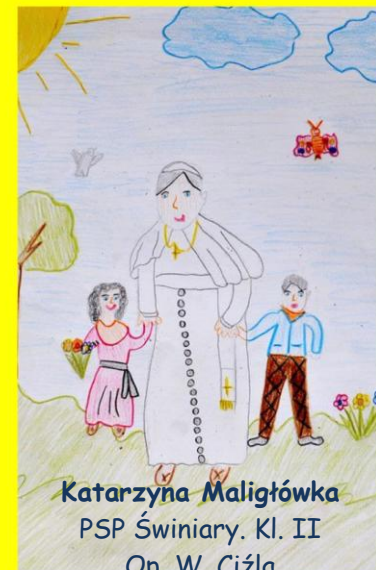
Wiktoria Żurek
PSP Świniary. Kl. III
Op. A. Staszczyk

Aleksandra Urbańska
PSP Świniary. Kl. III
Op. A. Staszczyk

Jakub Misiak
PSP Świniary. Kl. II
Op. W. Ciżła

Katarzyna Maligłówka
PSP Świniary. Kl. II
Op. W. Ciżła

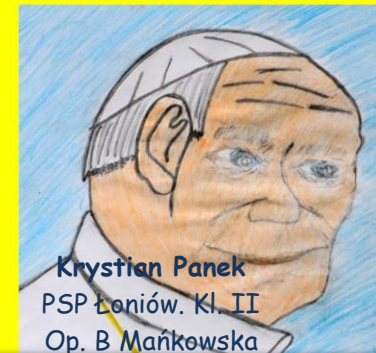
Wiktor Drach
PSP Łoniów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

Agnieszka Rybacka
PSP Łoniów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

Karol Dziura
PSP Łoniów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

Krystian Panek
PSP Łoniów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

Szymon Okoń
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. I
Op. E. Głodo

Kamila Dziuba
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. II
Op. M. Misiak

Tobiasz Żak
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. I
Op. E. Głodo

Kamil Ślęzak
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. II
Op. M. Misiak

Sebastian Bąk
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. II
Op. M. Misiak

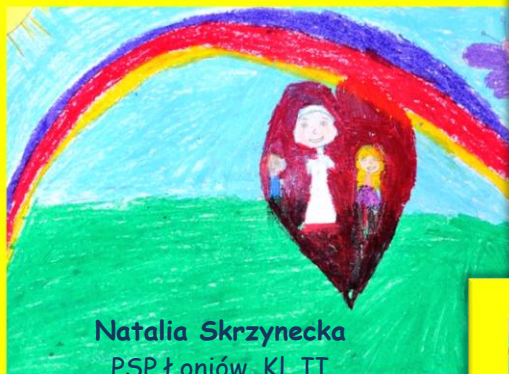
Daria Grądziel
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. II
Op. M. Misiak

Jakub Błasiak
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. I
Op. E. Głodo

Adam Kumor
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. I
Op. E. Głodo

Natalia Skrzynecka
PSP Łoniów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

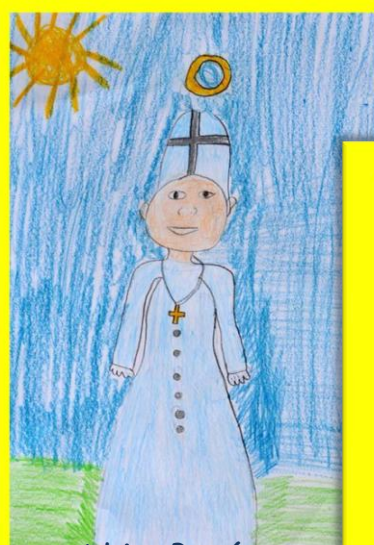
Julia Szaraniec
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. I
Op. E. Głodo

Katarzyna Swajda
PSP Sulistawice. Kl. III

Kinga Bąk
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. I
Op. E. Głodo

Adrian Beraś
PSP Sulistawice. Kl. III

Oliwia Talma
PSP Sulistawice. Kl. III

Wiktorija Knap
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. III
Op. A. Kot

Mateusz Malecki
PSP Świniary. Kl. III
Op. A. Staszczuk

Klaudia Miku
PSP Łoniów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

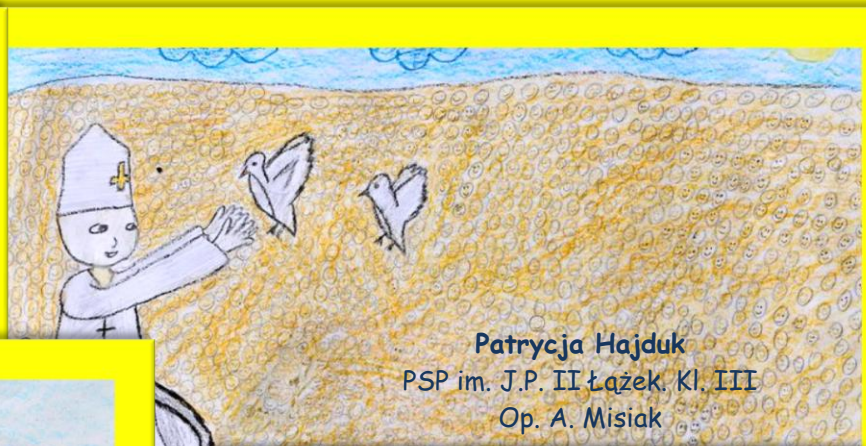
Aleksandra Dziuba
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. III
Op. A. Kot

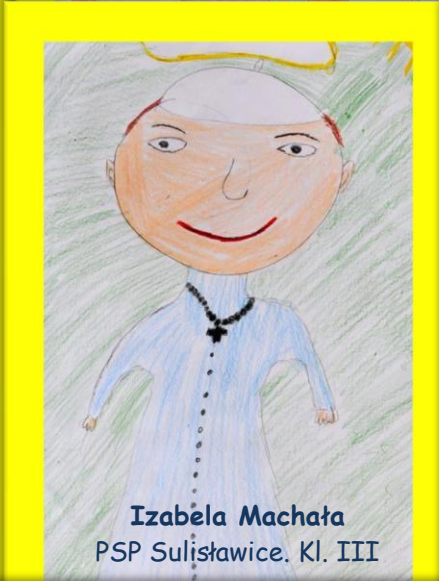
Dominika Bożenta
PSP Sulistawice. Kl. I
Op. R. Nowińska

Piotr Pater
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. II
Op. M. Misiak

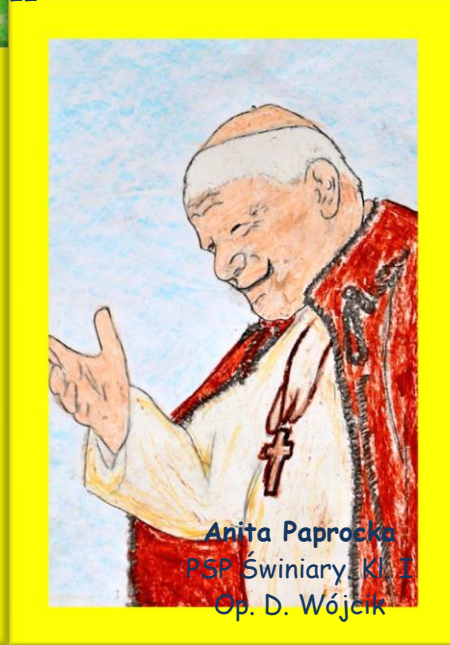
Patrycja Hajduk
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. III
Op. A. Misiak

Izabela Machała
PSP Sulistawice. Kl. III

Kamil Jesonek
PSP Świniary. Kl. III
Op. A. Staszczuk

Anita Paprocka
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

Dominika Mordka
PSP Łonów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

Kamila Siusarz
PSP Łonów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

Karol Kiliański
PSP Łonów. Kl. III
Op. B. Mańkowska

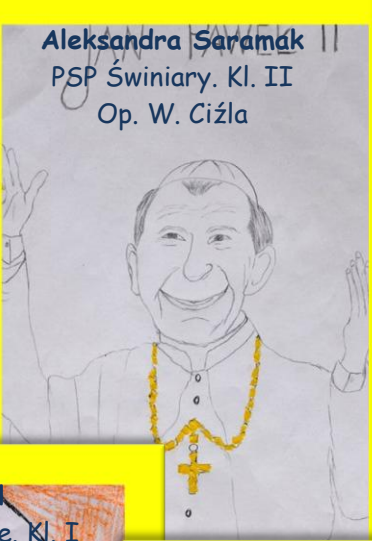
Daria Grądziel
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. II
Op. M. Misiak

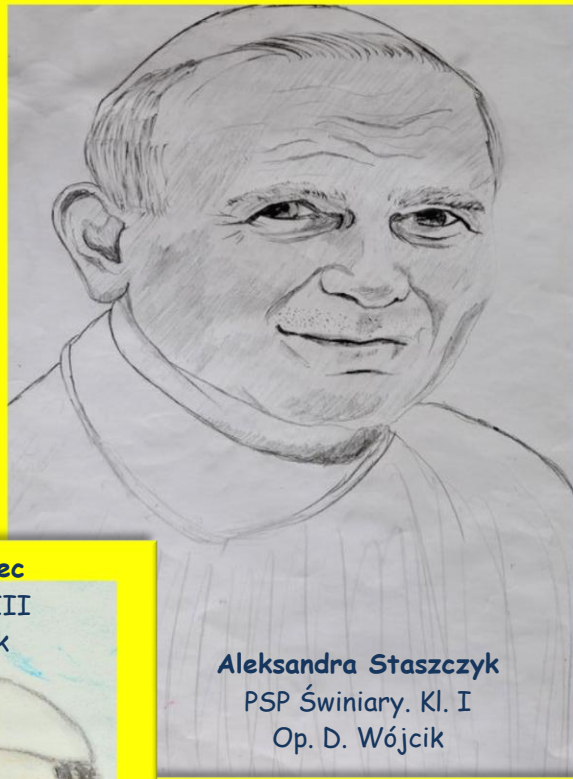
Jakub Błasiak
PSP Gieraszwice. Kl. I

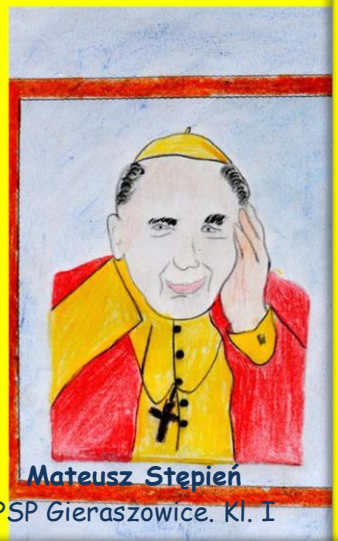
Kamila Grdeń
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

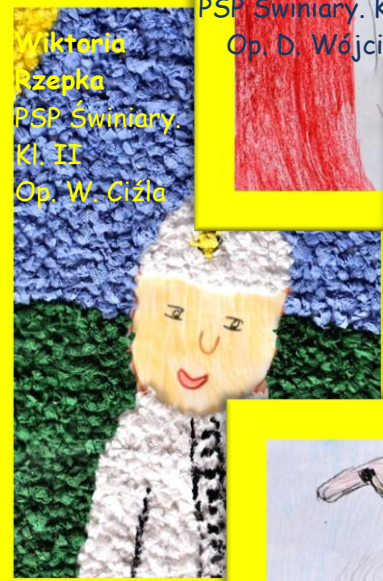
Aleksandra Szaramak II
PSP Świniary. Kl. II
Op. W. Ciżła

Aleksandra Staszczuk
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

Mateusz Stepien
PSP Gieraszwice. Kl. I

Wiktoria Rzepka
PSP Świniary. Kl. II
Op. W. Ciżła

Michał Gul
PSP Gieraszwice. Kl. I

Bartłomiej Pawelec
PSP Świniary. Kl. III
Op. A. Staszczuk

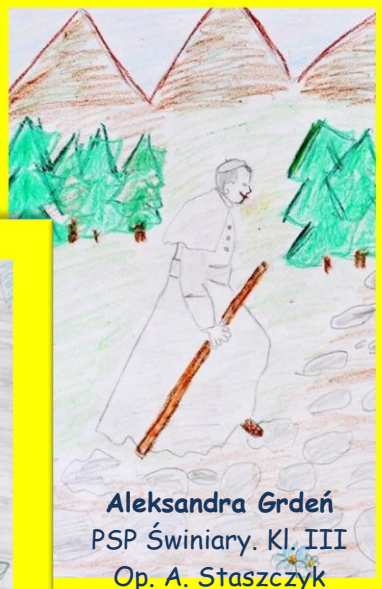
Magdalena Swatek
PSP Gieraszwice. Kl. I

Paulinka Bartyzel
PSP Łoniów. Kl. II
Op. B. Mańkowska

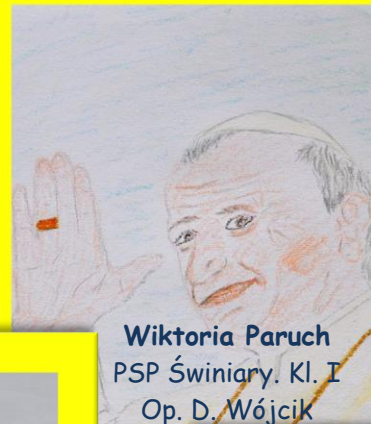
Aleksandra Swajda
PZS SP Sulistawice. Kl. III

Aleksandra Grdeń
PSP Świniary. Kl. III
Op. A. Staszczuk

Agatka Smardz
PSP Łonów. Kl. I

Wiktoria Paruch
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

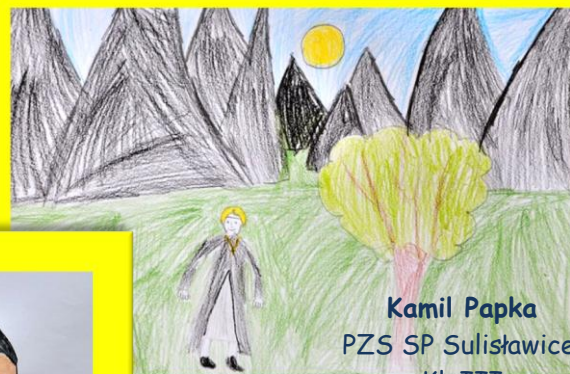
Mateusz Maruszak
PSP Gieraszwice. Kl. II

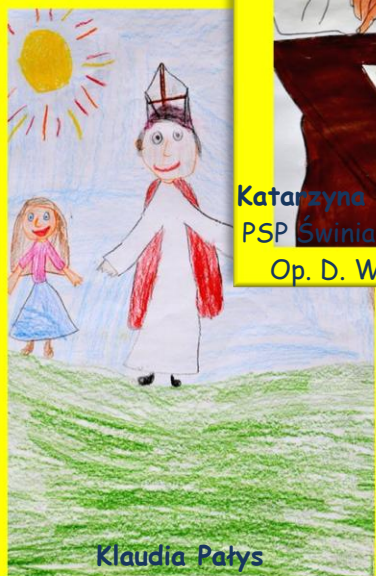
Patrycja Leśniak
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. II

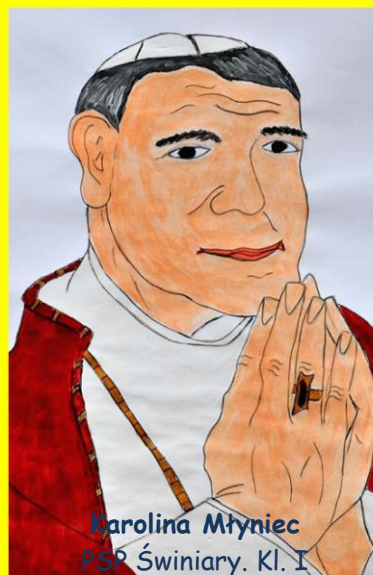
Katarzyna Młyniec
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

Kamil Papka
PZS SP Sulistawice.
Kl. TTT

Klaudia Patys
PSP Gieraszwice. Kl. I

Karolina Młyniec
PSP Świniary. Kl. I
Op. D. Wójcik

Wojciech Kujedień
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. III
Op. A. Kot

Karol Golański
PSP Gieraszwice. Kl. I

Gabriela Zimoląg
PZS SP Sulistawice.
Kl. TTT

Martyna Łokiec
PZS SP Sulistawice.
Kl. III

Wiktoria Perchlicka
PZS SP Sulistawice.
Kl. III

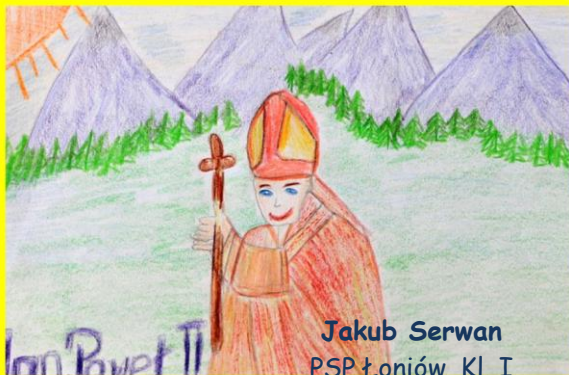
Karolina Dyl
PZS SP Sulistawice.
Kl. III

Anna Papka
PZS SP Sulistawice.
Kl. II

Maria Więckowska
PZS SP Sulistawice.
Kl. III

Jakub Serwan
PSP Łoniów. Kl. I

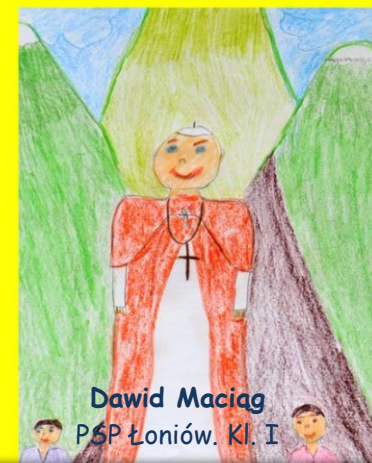
Tomasz Nowak
PZS SP Sulistawice.
Kl. III

Kacper Malecki
PSP Łonów. Kl. I

Wojciech Kubicki
PZS SP Sulistawice. Kl. III

Dawid Maciąg
PSP Łonów. Kl. I

Wiktoria Błasiak
PSP Świniary. Kl. III
On A Staszczuk

Michał Gromski
PSP Gieraszowice. Kl. II

JAN PAWEŁ II

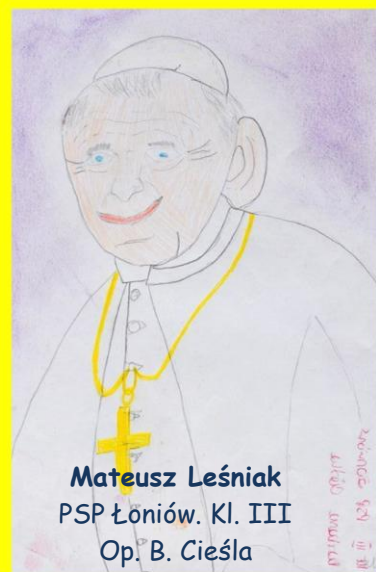
Wiktor Paikowski
PSP Świniary. Kl. II
On W Ciżła

Wiktorja Łagowska
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. III
Op. A. Kot

Anna Grądziel
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. III
Op. A. Kot

Mateusz Leśniak
PSP Łoniów. Kl. III
Op. B. Cieśla

**„JP II - Ku chwale ołtarzy” - czego
powinniśmy strzec i co
przekazywać jako najdroższy
skarb kolejnym pokoleniom**

KATEGORIA WIEKOWA: KL. IV – KL. VI
I KATEGORIA WIEKOWA: GIMNAZJUM

**Uczniowie nagrodzeni w konkursie plastycznym – kategoria wiekowa: kl. IV – kl. VI
pt. „JP II - Ku chwale ołtarzy”
- czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.**

KATEGORIA WIEKOWA: KL. IV - KL. VI

- I miejsce:** Paulina Dziuba – *PSP w Świniarach*
Klaudia Dyl – *PSP w Łoniowie*
- II miejsce:** Mateusz Golański – *PSP w Gieraszowicach*
Agata Przywara – *PSP w Świniarach*
Rafał Kiliański – *PSP w Łoniowie*
Weronika Pruś – *PSP w Gieraszowicach*
- III miejsce:** Krzysztof Kwiecień – *PSP im. Jana Pawła w Łążku*
Kamila Kos – *PSP w Łoniowie*
- Wyróżnienia:** Kamil Panek – *PSP w Łoniowie*
Jakub Cupisz – *PSP w Sulistawicach*

KATEGORIA WIEKOWA: GIMNAZJUM

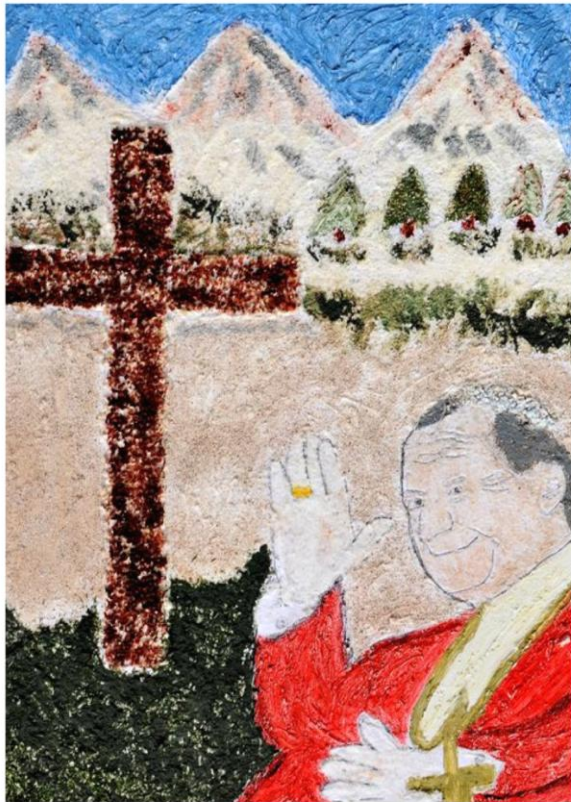
- I miejsce:** Wojciech Reczek – *PZS w Łoniowie*
- II miejsce:** Ewelina Cymerys – *PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach*
- III miejsce:** Ewelina Błasiak – *PZS w Łoniowie*

KATEGORIA WIEKOWA: KL.IV - VI

Miejsce I.

Paulina Dziuba.

PSP Świniary. Kl. V. Op. A. Szaro-Brzuś

Miejsce I.

Klaudia Dyl.

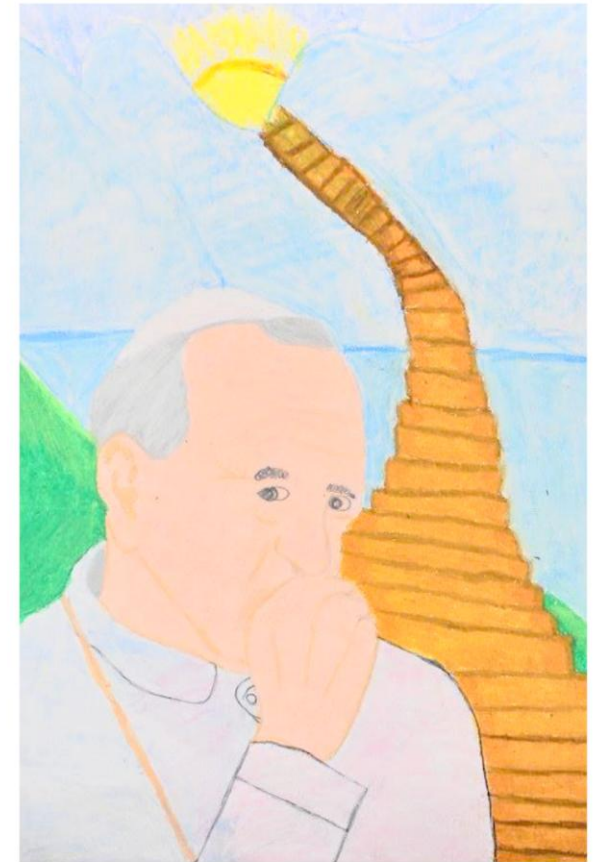
PSP Łoniów. Kl. V. Op. E. Danił-Zajac

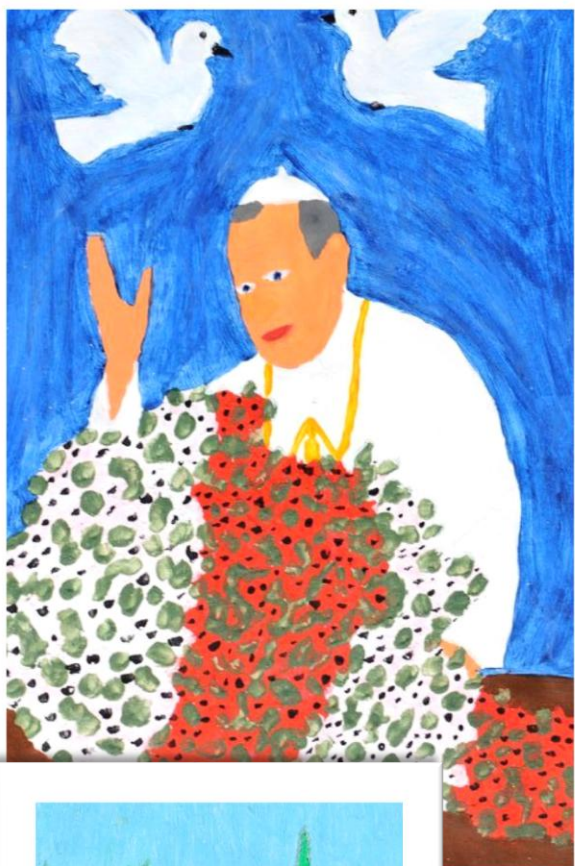

Miejsce II.

Mateusz Golański.

PSP Gieraszwice. Kl. IV

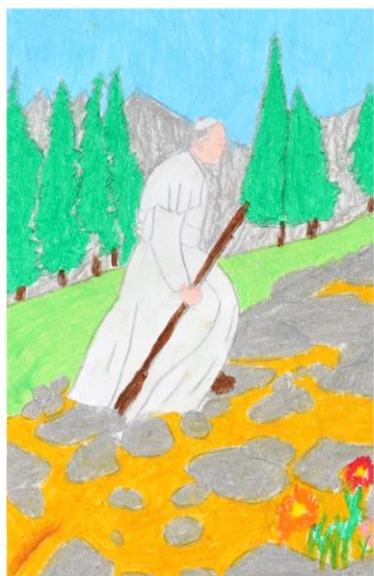

Miejsce II
Agata Przywara.
PSP Świniary. Kl. V

Miejsce II
Rafał Kiliański.
PSP Łoniów. Kl. IV
Op. E. Danił-Zajac

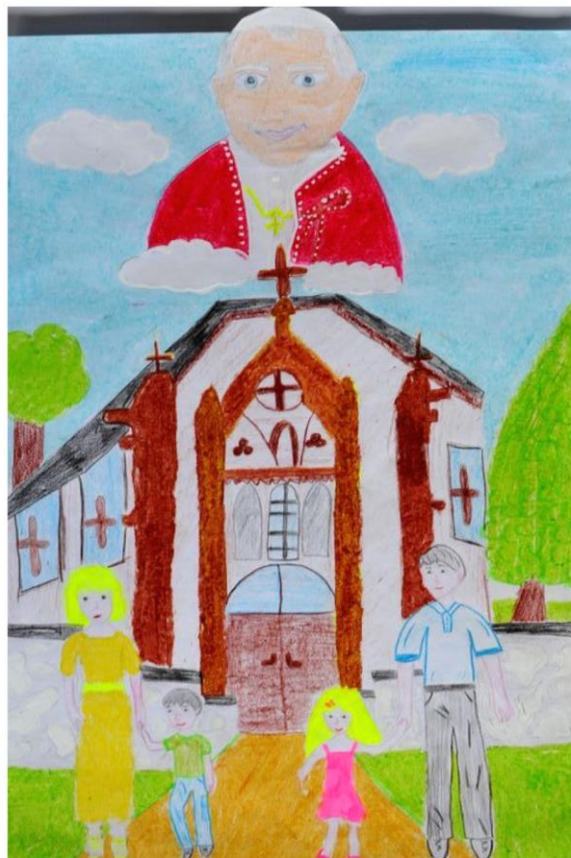

Miejsce II
Weronika Pruś.
PSP Gieraszowice. Kl. V

Miejsce III
Krzysztof Kwiecień.
PSP im J.P. II Łązek Kl. V
Op. B. Orzechowska

Wyróżnienia

Miejsce III
Kamila Kos.
PSP Łoniów. Kl. VI
Op. E. Danił-Zajac

Jakub Cupisz
PZS SP Sulistawice Kl. IV.
Op. A. Baszak

Kamil Panek
PSP Łoniów. Kl. IV.
Op. E. Danił-Zajac

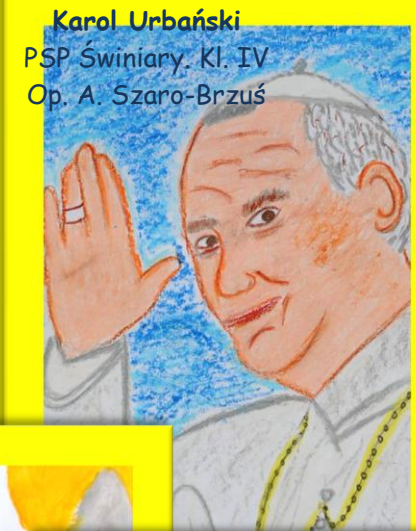
Pozostałe prace

Aleksandra Reczek
PSP Łoniów. Kl. V
Op. E. Danił-Zajac

Milena Malecka
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

Karol Urbański
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

Wiktorija Gadek
PSP Łoniów. Kl. IV
Op. E. Danił-Zajac

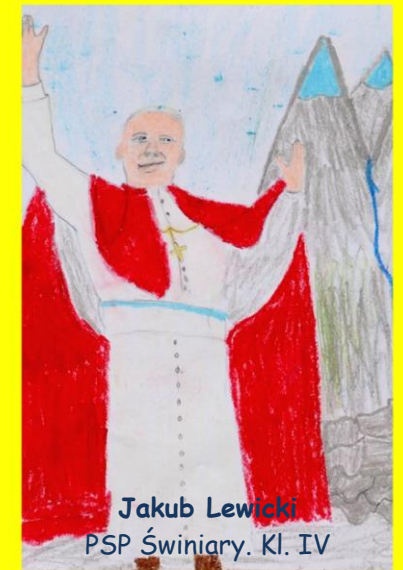
Aleksandra Kosior
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

Adrian Rzepka
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

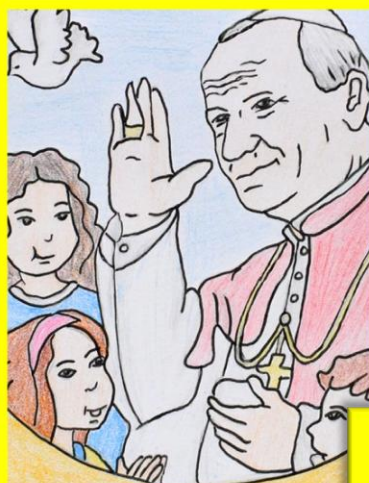
Kamil Bak
PSP im. J. P. II Łązek. Kl. V
Op. B. Orzechowska

Jakub Lewicki
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

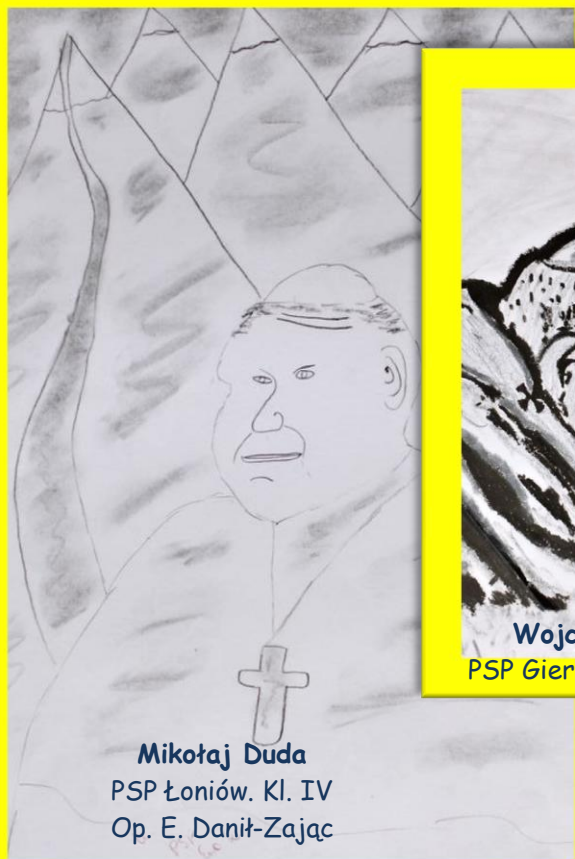
Piotr Dobrowolski
PSP Łoniów. Kl. VI
Op. E. Danił-Zajac

Papież Jan Paweł II
Dawid Bryk
PSP Świniary. Kl. VI
Op. A. Szaro-Brzuś

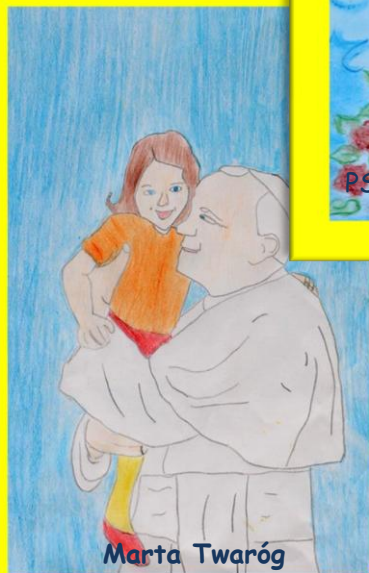
Gabriel Krężel
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. IV
Op. B. Orzechowska

Mikołaj Duda
PSP Łoniów. Kl. IV
Op. E. Danił-Zajac

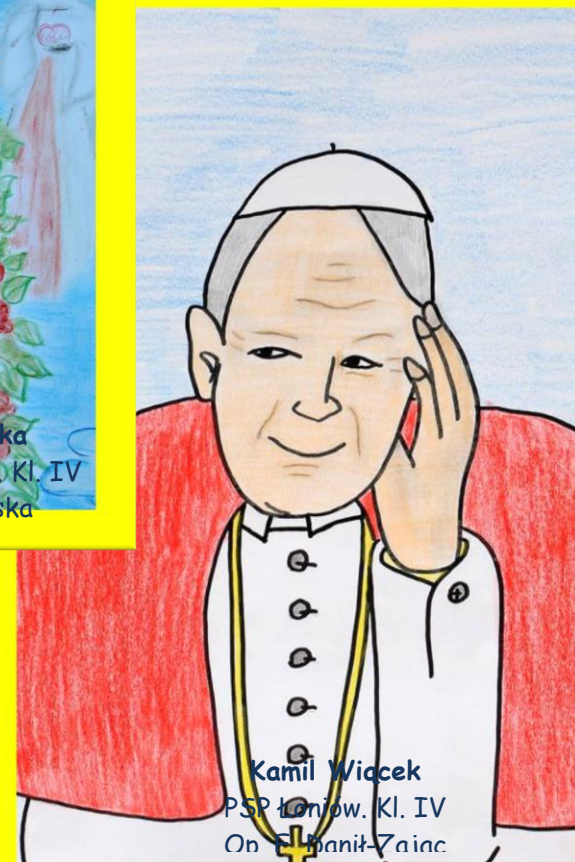
Wojciech Musiał
PSP Gieraszowice. Kl. VI

Marta Twaróg
PSP Gieraszowice. Kl. V

Klaudia Rynkowska
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. IV
Op. B. Orzechowska

Kamil Wićcek
PSP Łoniów. Kl. IV
Op. E. Danił-Zajac

Aleksandra Pawelec
PSP Świniały. Kl. VI
Op. A. Szaro-Brzuś

Roksana Grażda
PSP Łoniów. Kl. IV
Op. F. Danił-Zajac

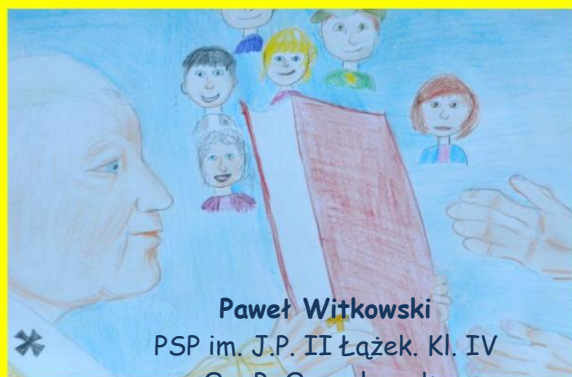
Mateusz Adamczak
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. IV
Op. B. Orzechowska

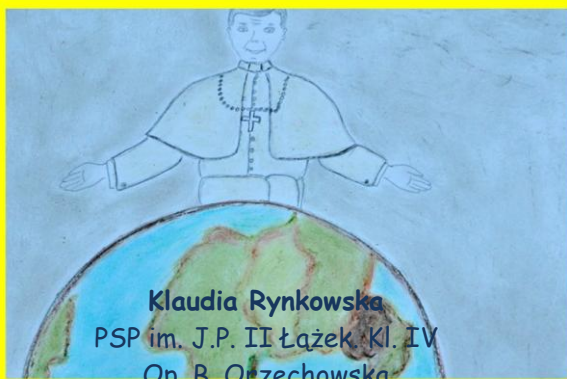
Oliwia Malecka
PSP Świniały. Kl. VI
Op. A. Szaro-Brzuś

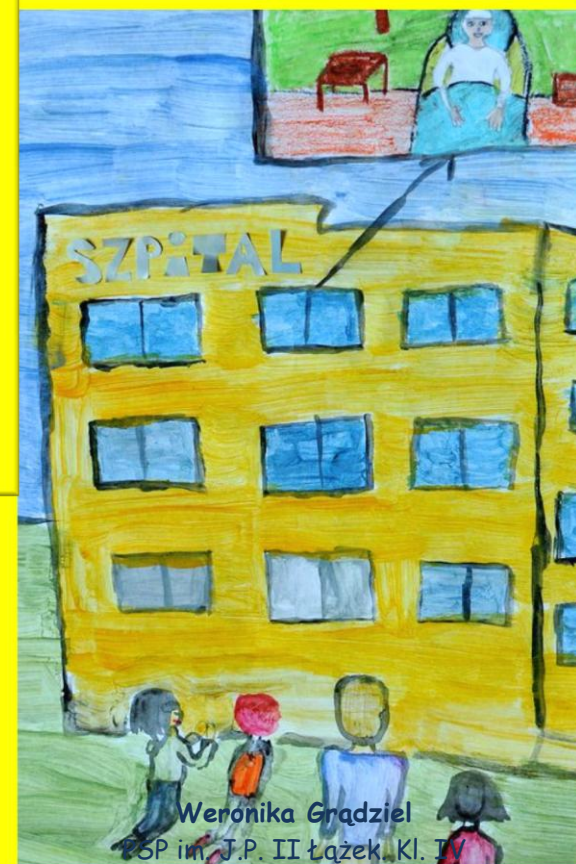
Przemysław Szlęzak
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. IV
Op. B. Orzechowska

Paweł Witkowski
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. IV
Op. B. Orzechowska

Klaudia Rynkowska
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. IV
Op. B. Orzechowska

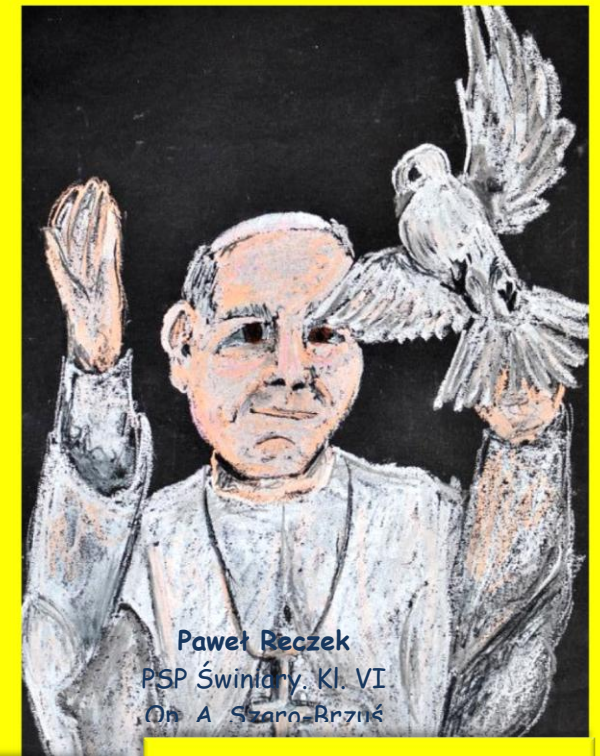
Weronika Grądziel
PSP im. J.P. II Łązek. Kl. IV
Op. B. Orzechowska

Katarzyna Stefaniak
PZS SP Sulistawice. Kl. VI
Op. B. Kopeć

Krzysztof Kucwa
PSP Łoniów. Kl. IV
Op. F. Danił-Zając

Paweł Reczek
PSP Świniały. Kl. VI
Op. A. Szaro-Brzuś

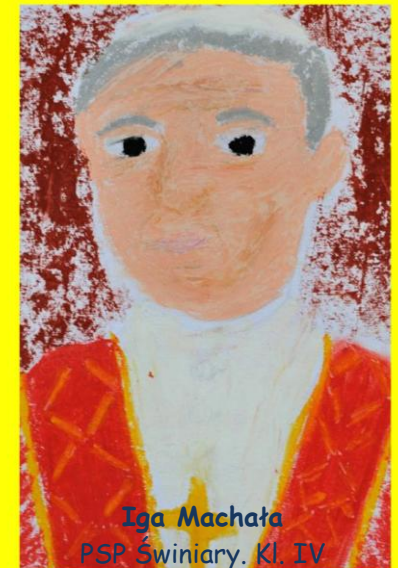
Magdalena Lasota
PSP Gieraszowice. Kl. IV

Ewa Mazur
PSP Gieraszowice. Kl. IV

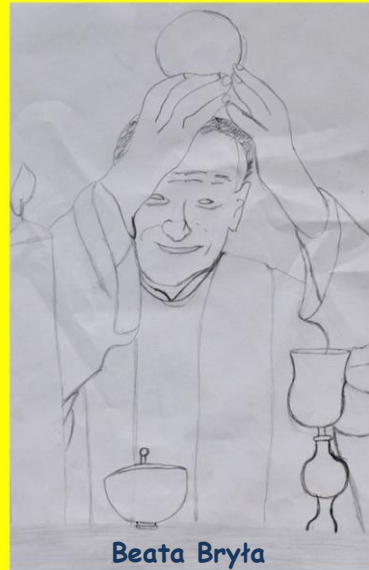
Przemysław Paruch
PSP Świniały. Kl. VI
Op. A. Szaro-Brzuś

Iga Machała
PSP Świniały. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

Jakub Kaczanowski
PSP Gieraszowice. Kl. IV

Beata Bryła
PSP Gieraszowice. Kl. IV

Jakub Zyła
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

Karolina Maligówka
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

Natalia Januszewska
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

Jakub Mikus
PSP Świniary. Kl. IV
Op. A. Szaro-Brzuś

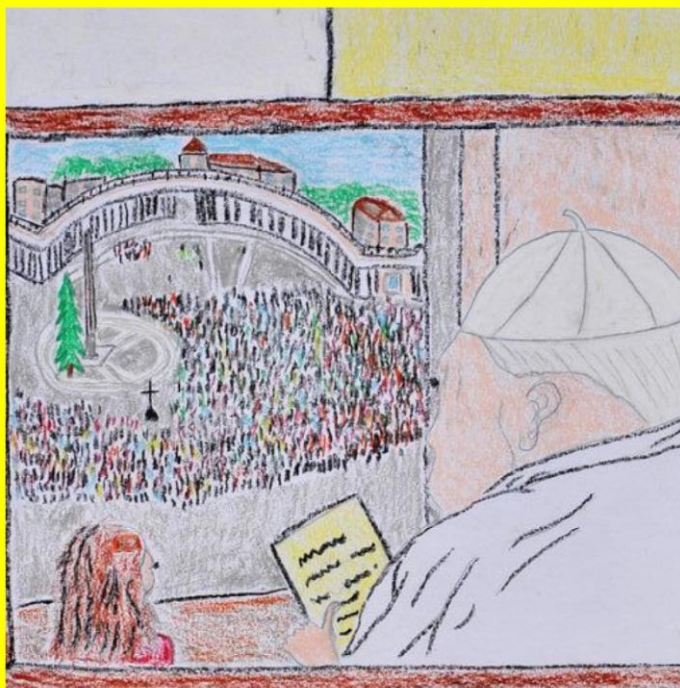

Marcelina Mysłek
PSP Łoniów. Kl. IV
Op. E. Danił-Zajac

KATEGORIA WIEKOWA: GIMNAZJUM

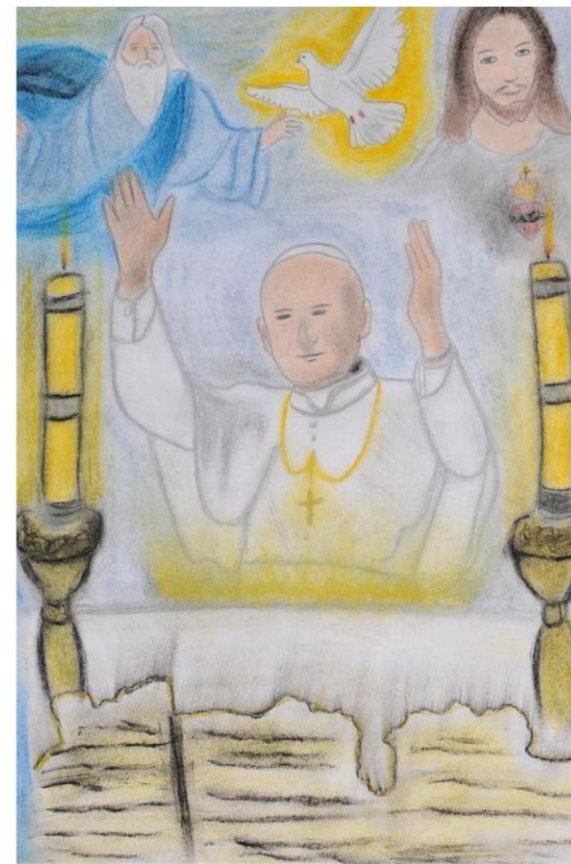

Miejsce I.
Wojciech Reczek.
PZS Gimnazjum Łoniów.
Kl. Ic Op. R. Mazurkiewicz

„Przez Niego
wypowiadacie nasze Amen
Bogu na chwale” (2 Kor 1,20)

Miejsce III.
Ewelina Błasiak.
PZS Gimnazjum Łoniów.
Kl. III b. Op. R. Mazurkiewicz

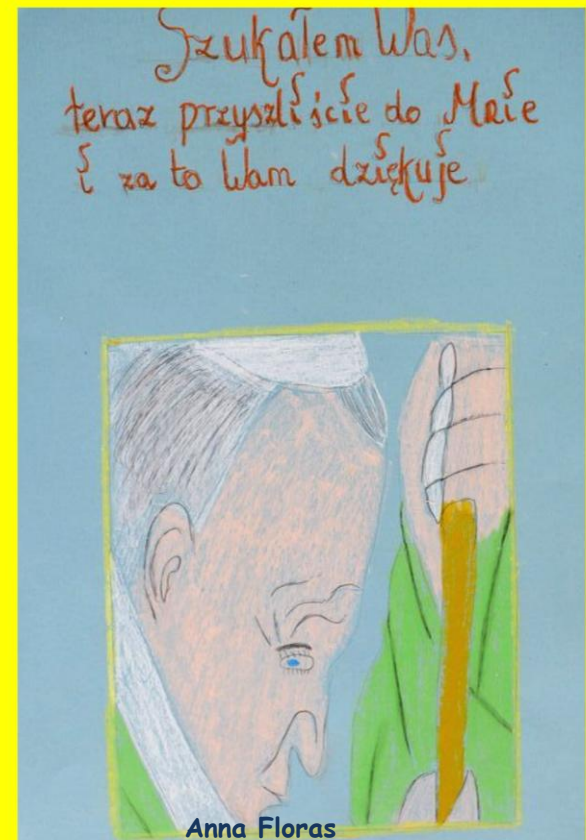
Miejsce II.
Ewelina Cymerys.
PZS Gimnazjum Sulistawice.
Kl. III b. Op. A. Baszak

Małgorzata Żądło
 PZS Gimnazjum Sulistawice . Kl. IIIa

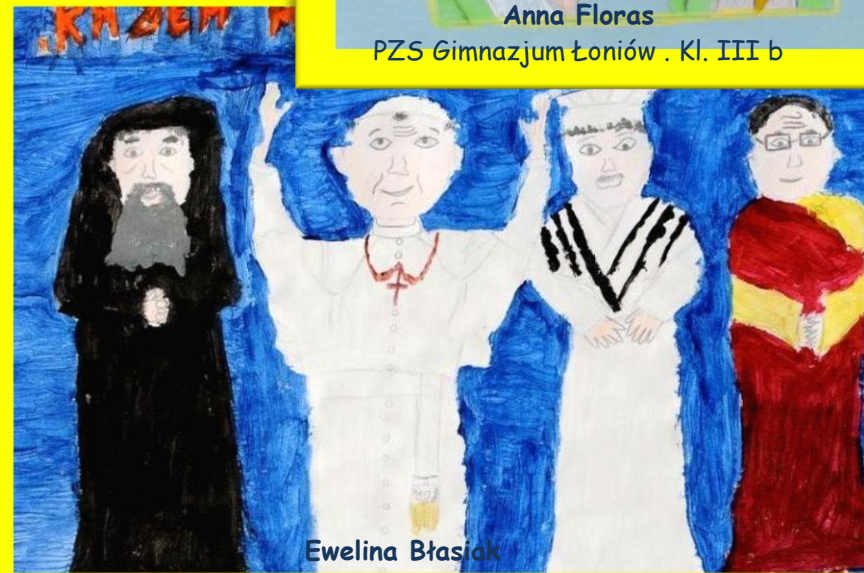
Katarzyna Toś
 PZS Gimnazjum Łoniów . Kl. II b

Anna Floras
 PZS Gimnazjum Łoniów . Kl. III b

Ewelina Błasiak
 PZS Gimnazjum Łoniów . Kl. II b

Ewelina Błasiak
 PZS Gimnazjum Łoniów . Kl. II b

PRACE LITERACKIE

**„JP II - Ku chwale ołtarzy” - czego
powinniśmy strzec i co
przekazywać jako najdroższy
skarb kolejnym pokoleniom**

KATEGORIA WIEKOWA: SZKOŁA PODSTAWOWA

Uczniowie nagrodzeni w konkursie plastycznym – kategoria wiekowa: kl. IV – kl. VI
pt. „JP II - Ku chwale ołtarzy”
- czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.

WIERSZ

- I miejsce:** Siudak Aleksandra – *PSP w Łoniowie*
Rynkowska Klaudia – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
Błasiak Paulina – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
- II miejsce:** Drach Justyna – *PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach*
Giza Jakub – *PSP w Łoniowie*
Witkowski Paweł – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
Reczek Paweł – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
Dominika Sosnowska – *PSP w Gieraszowicach*
- III miejsce:** Pawłowska Zuzanna – *PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach*
Kumor Kacper – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
Mikus Daniel – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*

PROZA

- I miejsce:** Golański Mateusz – *PSP w Gieraszowicach*
Kaczanowski Jakub - *PSP w Gieraszowicach*
Mirek Magdalena – *PSP w Łoniowie*
- II miejsce:** Pruś Weronika – *PSP w Gieraszowicach*
Boboński Daniel – *PSP w Gieraszowicach*
Kamil Bąk – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*
- III miejsce:** Pawelec Aleksandra – *PSP w Świniarach*
Dziuba Konrad – *PSP im. Jana Pawła II w Łążku*

„Jan Paweł II – kochany papież”

Jan Paweł II papież kochany,
bardzo do swej ojczyzny przywiązany,
przekazywał nam wiele wartości
uczył do Boga i bliźniego miłości.
Wybaczał i uczył wybaczenia,
drugiego człowieka miłowania.
Podróżował po różnych stronach świata,
każdego człowieka uznawał za brata.
Ludzi namawiał do czytania Pisma Świętego
tak ważnego dla życia naszego.
Mówił abyśmy od siebie wymagali,
innym w życiu pomagali.

Mimo, że sam na swojej drodze, napotkał wiele trudności,
starał się pokonać wszelkie przeciwności.

Uczył dobra całego,
w pełni zasłużył na miano świętego.

I chociaż już go nie ma z nami
to my go nadal kochamy.

Musimy teraz przekazywać te wartości
w takiej samej pokorze i do Boga miłości

jak robił to niezapomniany,
nasz papież Jan Paweł II kochany.

Aleksandra Siudak

PSP w Łoniowie

Opiekun: mgr E. Danił-Zajac

Karol Wojtyła - nasz rodak ukochany ,
Papież jedyny, w Polsce wychowany.
Nauk tak wiele przekazać nam chciał,
Żeby świat lepszym się stał.

Uczył o tym, co ważne ,
Jak kochać i wybaczać,
Jak iść i chwalić Boga,
I nigdy z tej drogi nie zbaczać .

I choć zabrakło już Ojca Świętego,
Tak bardzo przez nas umiłowanego,
Nauki te pielęgnujemy,
I dalszym pokoleniom przekazujemy.

Teraz wrota dla Niego otworzył Pan,
By nasz Papież świętym się stał.
A my się modlić będziemy,
By trafił do niebios bram .

Klaudia Rynkowska
PSP im. Jana Pawła II w Łążku
Opiekun: mgr W. Leśniak

„Papież – na zawsze w sercach”

Dziecko z Wadowic co kremówki jadło,
Piłkę do ręki z ochotą brało .
Kiedy już podrósł, kajakiem pływał,
I gór wielkich szczyty zdobywał.

Rodzice wiarę zaszczepili w sercu ,
Pomogła ona zrozumieć młodzieńcu,
Co kryje dla Niego Stwórcy i Zbawiciela,
Że będzie Papieżem i w Watykanie Dziedzicem.

Pomagał biednym, uczył pokory bogatych,
Nie bał się trądu i chorób wszelakich.
Człowiekiem skromnym był, co nogi mniej ważnym mył.
Malutkie dzieci brał na kolana i stawiał za wzór do
naśladowania.

I choć nasz Papież odszedł do Nieba ,
To serce ludzkie głośno zaśpiewa ,
Że już niedługo nadejdzie chwila,
Kiedy Nasz Ojciec Błogosławionym będzie się nazywał.

Paulina Błasiak

PSP im. Jana Pawła II w Łążku

Opiekun: mgr W. Leśniak

„JP II – Ku chwale ołtarzy” – czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.

Jan Paweł II jest dla wielu ludzi zarówno wierzących jak i niewierzących autorytetem i wzorem do naśladowania. Był i będzie to wielki człowiek, który pod każdym względem zmienił nasze życie na lepsze. Uczył nas miłości i szacunku do drugiego człowieka bez względu na jego wyznanie, kolor skóry, pochodzenie i stan majątkowy. Nie było dla niego ludzi równych i równiejszych. Wszyscy byliśmy jego dziećmi, które zawsze otaczał miłością, opieką i modlitwą. Poprzez swoją działalność i stosunek do ludzi dał nam przykład, że nie możemy drwić, ani naśmiewać się z żadnego człowieka. Wszędzie, gdzie tylko pielgrzymował, niósł radość, miłość i nadzieję, a tłumy witały go zawsze okrzykami radości. Często zwracał się też do pielgrzymów słowami: "W Eucharystii szukajcie światła i odwagi dla waszej codziennej posługi, byście stawali się uczniami boskiego Mistrza."

Eucharystia była dla niego wielką szkołą braterskiej miłości. Wciąż nieustrudzenie powtarzał: „Kto często spożywa eucharystyczny Chleb, nie może pozostawać nieczuły na potrzeby braci, ale musi wraz z innymi budować, przez konkretne czyny cywilizację miłości.”

Moi rodzice często wspominają pobyt papieża w Sandomierzu i przesłanie, które wsparty o papieski pastorał zakończony krzyżem, wówczas tam wypowiedział: „Rodzina Bogiem silna staje się siłą człowieka i całego narodu” Swym życiem uczy nas, że mimo trudności, problemów i smutków, nie warto rezygnować z życia i załamywać się. Potrafił przebaczyć człowiekowi, który chciał go pozbawić życia. W ten sposób pokazał nam jeden z najdroższych skarbów jaki posiadał: miłość do drugiego człowieka. Uczy nas, że w każdym momencie naszego życia, zarówno w chwilach dobrych jak i złych, jest z nami Jezus Chrystus. Jan Paweł II do ostatniej chwili swojego życia nie poddał się. Na łożu śmierci wypowiedział słowa „Szukałem was, wy przyszliście do mnie” Jego śmierć stała się dla wielu ludzi momentem zwrotnym w ich życiu. Wielu

uwierzyło i nawróciło się. Nie zostawił nas samych, ponieważ swoim życiem pozostawił po sobie wielkie dziedzictwo, którego powinniśmy strzec i przekazywać przyszłym pokoleniom.

Myślę, że nasze dzieci i nasi wnukowie będą z dumą i godnością chłonąć wiedzę, którą przekazał nam Jan Paweł II.

Mateusz Golański

PSP w Gieraszowicach

Opiekun: mgr J. Marczevska

„JP II – Ku chwale ołtarzy”

– czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom

Jan Paweł II był pośrednikiem między Bogiem a ludźmi. Niestrudzenie głosił słowo Boże. W każdą środę wygłaszał katechezy, które zebrane dziś w osobne tomy, stanowią wspaniałą wykład wiary.

Był jedną z niewielu osób, która mogła nas nakierować na właściwą drogę. Pomimo zmieniającej się władzy terytorialnej, papież wciąż poszukiwał jedności. Był to człowiek niezwykle stanowczy i konkretny w swej posłudze. Nie potrafił obojętnie przejść obok cierpiących i potrzebujących. Jego życie również naznaczone było cierpieniem, a jednak nie poddawał się. Twierdził, że: „dla chrześcijanina sytuacja nigdy nie jest beznadziejna. Chrześcijanin jest człowiekiem nadziei”.

Widok ludzi zmagających się z bólem zawsze budzi wzruszenie i żal. Dlatego gorąco ich błogosławił i modlił się w ich intencji. Był to człowiek obdarzony szacunkiem przez wierzących i niewierzących. Żaden inny papież nie odbył tylu podróży, co Jan Paweł II.

Karol Wojtyła stanowi wzór do naśladowania, a jego przesłania miały i zapewne mieć będą znaczny wpływ na przemianę wielu ludzi. Najbardziej specyficznym wyznacznikiem pontyfikatu Jana Pawła II była jego działalność apostolska i ewangelizacyjna, która obejmowała cały świat. Kochał też dzieci i młodzież. Podczas spotkań z nimi często powtarzał: „Wy jesteście moją nadzieją, wy jesteście nadzieją Kościoła”. Uświadamiał młodym ludziom, że w próbach, którym nas poddaje Bóg możemy czuć się osamotnieni, ale łaska Boża, łaska zwycięskiej wiary nigdy nas nie opuszcza i każdą próbę możemy przejść zwycięsko. Jan Paweł II całe dobro czerpał z głębi swojej duszy i z mądrości innych ludzi, a źródłem radości była dla Niego Ewangelia.

Był jednym z nas i chciałby ujrzeć każdego radosnym i cieszącym się życiem. Zrobił dla nas pierwszy krok, kolejny należy do nas. Zanim odszedł do domu Ojca, zostawił młodym ludziom wskazówki, jak mają żyć i postępować: „Zostaliście wyposażeni w wielorakie dary i talenty. Nie przestawajcie za nie dziękować Temu, który "hojnie darzy, łaską i chwałą. Nie odmawiajcie dobrodziejstw postępującym nienagannie. Odkrywajcie w sobie te zdolności, cieszcie się nimi, i rozwijajcie je z Bożą pomocą. Nieście je jako dary Ducha Świętego wszystkim, którzy potrzebują Waszego miłosierdzia”.

Jakub Kaczanowski

PSP w Gieraszwicach

Opiekun: mgr J. Marczewska

„JP II – Ku chwale ołtarzy”

My Polacy od wieków jesteśmy narodem wierzącym. Nasza wiara jeszcze bardziej się umocniła, kiedy papieżem został Jan Paweł II. Gdy stanął na Stolicy Piotrowej, zadziwił cały świat. Dobrocią i miłością zjednywał sobie wszystkich wiernych. Chorych, cierpiących i samotnych wspierał dobrym słowem i modlitwą. Niestrudzony pielgrzym odwiedzał Polskę i wszystkie zakątki świata, głosząc z pogodnym uśmiechem Słowo Boże. Najbardziej kochał swój kraj ojczysty i swoich rodaków. Szczególnym sentymentem obdarzał dzieci i młodzież.

Jan Paweł II uczył miłości do Boga, ojczyzny, a przede wszystkim miłości człowieka do bliźniego.

Przekonywał jak ważna jest godność i wolność każdego z nas. Jego wskazówki sprawiły, że ludzie słuchali Go z zachwytem, stawali się lepsi. Od młodych lat na swojej drodze spotykał wiele trudów i przeciwności. Najtragiczniejszym koszmarem był zamach na Jego życie.

Wtedy cudem uniknął śmierci. Z bólem i cierpieniem zmagął się do końca życia. Chorobę i ból znosił w wielkiej pokorze. Nasze pokolenie miało wielkie szczęście żyć w czasie Jego pontyfikatu. Dlatego mamy obowiązek pamiętać o Nim i strzec wszystkiego, co nas nauczył. Pamięć o Człowieku Wielkiego Serca, Niezwykłym Nauczycielu powinniśmy przekazywać kolejnym pokoleniom. Teraz nadszedł czas oczekiwania i przygotowania do beatyfikacji. Jan Paweł II zostanie wyniesiony na ołtarze. Jest to czas, na który czekają wszyscy Polacy i miliony wiernych na całym świecie. My nastolatki też czekamy, podziwiamy i nie zapomnimy o naszym Wielkim Polaku Janie Pawle II.

Magdalena Mirek

PSP w Łoniowie

Opiekun: mgr A. Tworek

„Nauczyciel”

Uczyłeś nas jak kochać

Uczyłeś nas jak żyć

Dawałeś nam nadzieję

Na nowy lepszy świat.

Zmieniałeś całe narody

Pragnąłeś w wiarach ugody

Jeździłeś w miejsca przekleństwa

Nie bacząc na niebezpieczeństwa.

Potrafiłeś rozmawiać z młodzieżą

Sprawiałeś, że ludzie wierzą

Byłeś patriotą, Polakiem

Naszym kochanym rodakiem.

Nagle zamilkł cały świat

W oknach płomienie świec

W oczach płomienie łez

W sercu wielki żal.

Justyna Drach

PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulisławicach

Opiekun: mgr A. Reczek

„Jeden moment”

Byłeś wielką inspiracją dla dużych i małych,

Dla Polaka ,Niemca ,każdego człowieka.

Choć życia łatwego nie miałeś

to i tak byłeś wspaniałym Polakiem.

W czasie wojny wstąpiłeś na drogę kapłaństwa, szedłeś nią przez

całe życie,

aż wreszcie zostałeś Papieżem.

Mimo swojej wielkości byłeś normalnym człowiekiem.

Po szkole chodziłeś na kremówki.

Przez całe życie kochałeś spacerować po górach.

Grałeś w piłkę i występowałeś w teatrze.

Potrafiłeś dotrzeć do każdego człowieka

Wokół Ciebie zawsze były tłumy.

Niosłeś Słowo Boże nawet w najodleglejsze zakątki świata.

Twoje życie i Twój pontyfikat były świadectwem wielkiej wiary.

Twoja nauka na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

Nadeszła godzina 21:37 odszedłeś do Boga.

Cały świat pogrążył się w smutku i łzach.

Jakub Giza

PSP w Łoniowie

Opiekun: mgr E. Danił – Zajęc

„Ku chwale ołtarzy”

Nasz kochany Ojciec Święty

Mówił do nas wiele.

Słowa: „Nie ma szczęścia, przyszłości bez miłości”

Pamiętam- rzec mogę śmieie.

Chciał, by pokój był,

Ludzie się kochali,

A nienawiść i zło- sprawki diabła,

Choć to bardzo trudne- pokonali.

Czy za kilkadziesiąt lat

Będzie istniał świat?

Zależy to od nas, czym nas Bóg obdarzy.

On mówi wyraźnie: „Skarbem jest miłość”.

Dzięki niej przetrwamy wszyscy

Ku chwale ołtarzy.

Paweł Witkowski

PSP im. Jana Pawła II w Łążku

Opiekun: mgr W. Leśniak

„Papież miłości”

Ojciec Święty Janie Pawle II,
Jesteś teraz naszym drugim Niebieskim Tatą.
Pierwszym i największym jest Bóg,
Drugim Ty- Jego najwierniejszy sługa.

Ojciec Święty, mimo że od najmłodszych Twych lat towarzyszyły
Ci
przedwczesne żałoby w rodzinie ,Ty wzrastałeś środowisku
przyjaznym i
pełnym miłości .

O miłości umiałeś śpiewać ,opowiadać ,pisać wiersze.
Miłością obdarzałeś ludzi tęskniących za dobrocią,
W miłości uczyłeś ludzi odpowiedzialności.

Miłość do drugiego człowieka wyrażałeś wzrokiem i gestem -
kładąc
rękę
na ramieniu ,zaciskając dłoń na barku .

Cierpienia związane z chorobami, jakie na Ciebie spadły,
przyjąłeś z
góralskim hartem , cierpliwością, pokorą i miłością do Boga
Najwyższego .
Janie Pawle II kochają Cię wszyscy ludzie .

Paweł Reczek

PSP im. Jana Pawła II w Łążku

Opiekun: mgr W. Leśniak

„JP II – Ku chwale ołtarzy”

– czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako
najdroższy skarb kolejnym pokoleniom

Papież – Polak

W małych Wadowicach,
w domu o kolorowych okiennicach,
prawie sto lat temu
imię Karol nadano chłopcu małemu.

Chłopiec ten często
w piłkę grywał,
wspinał się po górach
i pływał.

Młodość jego w komunizmie
się rozwijała,
ale modlitwa zawsze
u niego na czele stała.

Jego świat duchowy
wciągał go na tyle,
że był księdzem, biskupem
i wciąż piął się w górę.

Gdy po konklawe Wojtyła
papieżem został wybrany,
stał się następcą św. Piotra
i pielgrzymem znanym

Podczas swych podróży
świat jednoczył cały,
każdy był dla niego równy:
Katolik, Żyd, Muzułmanin.

Przez całe swe życie
cudów czynił wiele.
Młodzież go kochała,
był ich przyjacielem.

Kiedy Jan Paweł umarł
ciężką chorobą nękany,
żegnały go tłumy wiernych
i niebiańskie otwierały się przed nim bramy.

Aby wszystkim sercom
był niezapomniany,
zostanie błogosławiony
i beatyfikowany

Dominika Sosnowska

Publiczna Szkoła Podstawowa w Gieraszwicach

Opiekun: mgr J. Marczewska

„JP II – Ku chwale ołtarzy”

– czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom

Jestem uczniem Jana Pawła II. Podobnie jak on pragnę nieść płomień miłości i wiary. Chciałabym zachować w swoim młodym serduszku i w swojej pamięci jak najwięcej z nauk Papieża. Nie wszystko jednak zawsze rozumiem i oglądając filmy o Ojcu Świętym, często proszę dorosłych o objaśnienia niektórych faktów. Wtedy znacznie łatwiej zrozumieć ni przesłania i nauki

Jana Pawła II. A jest ich przecież niemało.

Ojciec Święty poprzez swoje życie uczy nas miłości do drugiego człowieka, tolerancji i wiary. Swoim zachowaniem oraz słowami dawał przykład do naśladowania i pragnął, abyśmy żyli zgodnie z wiarą, którą przyjęliśmy na chrzcie. Był papieżem, który szczerze kochał wszystkich ludzi. Świadczą o tym liczne pielgrzymki Ojca Świętego. W ten sposób jednoczył ludzi

o odmiennej narodowości, o różnych kolorach skóry, innych wyznań, biednych czy chorych. Poprzez swoje pełne miłości spojrzenie i dobre słowo docierał w głąb serca każdego człowieka. Uczył nas, że mamy być dla siebie dobrzy, kochać się, szanować i pomagać sobie nawzajem. Szczególnie jeśli chodzi o ludzi starszych, samotnych, biednych i schorowanych. Przestrzegał też przed grożącymi niebezpieczeństwami. Podczas jednego ze spotkań z młodzieżą

mówił: „Bardzo wielkim niebezpieczeństwem, o którym słyszę - nie wiem, czy tak jest - jest to, że ludzie się jak gdyby mniej miłują w Polsce, że coraz bardziej dochodzą do głosu egoizmy, przeciwieństwa. Ludzie się nie znoszą, ludzie się zwalczają. To jest zły posiew. To nie Eucharystia, to nie jest od Chrystusa. I to trzeba przeobrazić”. Na początku trudno było zrozumieć mi to przesłanie, ale teraz wiem, że prawdziwy chrześcijanin wszelkie przeobrażenia powinien zacząć od samego siebie.

Jan Paweł II kochał wszystkich ludzi tak, jak kocha nas Bóg. Jego pragnieniem było też to, żeby tę miłość i wiarę przynosić do swoich rodzin. Aby ta jego nauka była przekazywana z pokolenia na pokolenie.

Myślę, że Ojciec Święty na zawsze pozostanie w naszych sercach i pamięci. Był i będzie osobą pełniącą bardzo ważną rolę w naszym życiu. Jestem pewna, że wiele razy sięgnę do Testamentu Duchowego Ojca Świętego Jana Pawła II, który jest skarbnicą mądrości i drogowskazem, jak żyć, aby kiedyś móc wejść do Królestwa Bożego.

Weronika Pruś

PSP w Gieraszowicach

Opiekun: mgr J. Marczewska

„JP II – Ku chwale ołtarzy”

– czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.

Gdy jestem na Mszy Św., siedzę w autobusie, szkolnej stołówce lub oglądam telewizję i padają słowa: „Jan Paweł II”, to choć trudno mi to pojąć, przez moje ciało przechodzą dreszcze. Nigdy nie spotkałem papieża Jana Pawła II, wiem jednak, że był to wyjątkowy człowiek.

Rozmawia się o nim na lekcji religii, w kościele na Mszy Św., cytuje się złote myśli Papieża-Polaka. To świadczy o tym, że jest on osobą niezwykle ważną. Jest to człowiek, który zmienił bieg historii. Sprawił, że niemożliwe stało się możliwe. Ludzie niewierzący odnaleźli Boga, pogrążeni w cierpieniu, znaleźli ukojenie, a skłócenie odnaleźli spokój w swoich sercach. Wszystko dzięki jednemu człowiekowi, który naprawdę nazywał się Karol Wojtyła, a którego poznał cały świat jako papieża Jana Pawła II. Był dla nas wzorem do naśladowania i ojcem, który

mimo że go przy nas tak blisko nie było, zawsze wspierał dobrym słowem, najczęściej przekazywanym przez radio i telewizję, ale płynącym z głębi serca. Był i jest poprzez drogowskazy, które nam pozostawił, naszym przewodnikiem po krętych drogach współczesnego świata. Pokazują one, w którą stronę iść, aby nie zboczyć na złą drogę. Ojciec Święty przekazał nam w swych słowach, uczynkach, myślach najcenniejszy skarb, jakim jest posługa apostolska bliźniemu, byliśmy tylko jego dopełnieniem. Każdego z osobna umiał pocieszyć, przytulić, po prostu darzył nas ojcowską miłością. Do tej pory pamiętam jakim był wspaniałym człowiekiem, najlepszym przyjacielem naszych dusz i ciał.

I choć odszedł z tego świata, nigdy o nim nie zapomnę. Dał nam coś najważniejszego, swoją ojcowską miłość i jak nikt inny wyciągnął do nas swoją pomocną dłoń, pozostawiając dobre rady. Do młodych ludzi zwracał się słowami: „Młodość to okres, w którym również ty, drogi młodzieńcze, droga dziewczyno, pytasz się, co zrobić ze swym życiem, w jaki sposób choć trochę zmienić świat na lepsze, jak szerzyć sprawiedliwość i budować pokój (...). Nigdy nie przestawaj doskonalić się

w trudnej sztuce słuchania. Wsłuchuj się w głos Pana, który do ciebie mówi poprzez wydarzenia codziennego życia, poprzez radości i cierpienia, które mu towarzyszą, przez bliskie ci osoby, przez głos sumienia pragnącego prawdy, szczęścia, dobra i piękna”.

I wsłuchuję się w głos Pana, ufając, że dobre wskazówki Jana Pawła II bezpiecznie przeprowadzą mnie przez życie. Z nimi nigdy nie wpadnę w żadną pułapkę, a z wiary będę czerpał wiele radości i uda mi się odkryć swoje powołanie, odwieczny plan, który Bóg w swej miłości od zawsze ma wobec mnie.

Daniel Boboński

PSP w Gieraszowicach

Opiekun: mgr J. Marczewska

„Apel przedstawiciela pokolenia JP II do rówieśników”

Drodzy rówieśnicy, Koledzy, Koleżanki apeluję do Was, abyście byli świadomymi spadkobiercami, naśladowcami a przede wszystkim apostołami słowa Jana Pawła II.

Musimy mieć świadomość, że mieliśmy wiele szczęścia, iż przyszło nam żyć w czasach gdy nasz rodak był papieżem. On swoją postawą a nade wszystko swoim słowem dawał nam wskazówki jak postępować aby być dobrym człowiekiem.

Uważam, że nam dzieciom i młodzieży potrzebny jest autorytet, człowiek, który swoim postępowaniem budzi podziw. Mieliśmy takiego człowieka – Jana Pawła II. Wiele Jego czynów powinniśmy naśladować, choćby Jego szacunek i miłość do bliźnich, czy też oddanie w opiekę samego siebie, ale też całej naszej Ojczyzny pod skrzydła Najświętszej Maryi Pannie. Papież – Polak był też bardzo przywiązany do Ojczyzny, walczył

z komunizmem. „Przeszkadzał” głównym jego przedstawicielom, między innymi dlatego został postrzelony. Jan Paweł II potrafił przebaczyć nawet temu, który chciał Go zabić. Papież bardzo kochał dzieci i młodzież. Mówił do nich: „Wy jesteście nadzieją świata”. Zapoczątkował Światowe Dni Młodzieży, które co roku gromadzą ogromne rzesze ludzi młodych. Rozmawiając z młodymi dawał im wskazówki jak żyć. Mówił: „Wymagajcie od siebie choćby i inni od Was nie wymagali”.

Tak więc jeśli Jan Paweł II przekazywał nam tyle ważnych nauk, tak i my powinniśmy przekazywać je następnym pokoleniom. Ojciec Święty widział w nas nadzieję na lepszy świat, nie zawieźmy Go i żyjmy Jego słowem każdego dnia.

Kamil Bąk

PSP im. Jana Pawła II w Łążku

Opiekun: mgr K. Pater

„O Papieżu Rodaku”

Góry to jego pasja,
Morze to odpoczynek,
A modlitwa dobry uczynek.

Wszyscy już wiedzą kto to taki,
kto lubi ptaki?, drzewa,
i wszystko co żywe co śpiewa.

Jak trzeba to i narty na nogi założył,
Jak trzeba to i ornat włożył.

Lecz wiedzmy sobie że nasz papież Polak
narody Boże umiał „podnieść z kolan”.

Umiał pożartować i rozmawiał,
Boże sprawy oraz przepowiednie omawiał.

A jak powiedział jakieś kazanie,
To cały kościół nawet plebanie,
zaczęli płakać to znowu śmiać się.

Bo nasz Papież Polak,
Był tak silnej wiary,
Że go nawet murzyńskie dzieci pokochały.

I choć Papieża Polaka nie ma już wśród nas,
To ciągle jego słowa,
Nadają naszym sercom blask.

Zuzanna Pawłowska

PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach

Opiekun: mgr A. Reczek

„Pontyfikat miłości”

Chwała Panu Bogu
I Maryi chwała, że Ojca Świętego
Polska światu dała.
Papieża- ojca każdego,
Pielgrzyma niezawodnego ,
Przez świat ukochanego.

To On uczył miłości,
To On dawał nadzieję,
To On wpajał wiarę.

Jako niestrudzony budowniczy Pokoju,
Siał słowa tak, by owocowały.
I choć był największym autorytetem świata,
Każdego człowieka traktował jak brata.

Dla każdego był duchowo drogą ,
Jego słowa dziś nam w życiu dopomogą.
I choć dzisiaj nie ma Go już z nami, my na zawsze zapamiętamy
Wielkiego Polaka, ojca i brata.

Kacper Kumor

PSP im. Jana Pawła II w Łążku

Opiekun: mgr W. Leśniak

„TOTUS TUUS”

Milion słów, które już wszyscy znamy
Łatwe życie i ciągle je ulepszamy
Wiemy, jakie skutki będą w przyszłości
Lecz niechętnie chcemy żyć w papieskiej doskonałości

Tamta droga prosta, pełna wrażeń
Tyle ciekawych rzeczy i nowych wydarzeń
A przecież w nas jest tyle miłości
Po co się przyznawać, że w sercach wiele ufności.

Mamy wspaniałe życie wolne i pogodne
Modlić się? Ale przecież to teraz nie modne
Pokora – to też nie w naszym stylu
Teraz żyjemy pełnią, mamy przyjaciół tylu

A wartości? Które w sercu mamy
W pocie czoła nam młodym przekazywane
Nie chowajmy na dnie jak jakieś starocie
Mówmy głośno, uczmy młodszych, nie ulegajmy głupocie

W stronę ołtarzy unieśmy swe ręce
Póki napełnione miłością nasze serca
Póki większe pokusy świata nas nie ogarnęły
Chciejmy wiecznie żyć z Bogiem i tego pragniemy

Wielkie wartości przecież dzisiaj posiadamy
Jakimi jest modlitwa – to wielka broń a my ją mamy
Chciejmy i mówmy do Pana TOTUS TUUS
Oddajmy się Jemu w całości i już.

Daniel Mikus

PSP im. Jana Pawła II w Łążku

Opiekun: mgr W. Leśniak

Jan Paweł II był jedną z najbardziej znanych osób na świecie. Miliony ludzi uczestniczyło w spotkaniach z nim podczas odbywanych pielgrzymek. Miliardy widziały go na ekranie telewizora i na okładkach magazynów. Wielu słyszało jego mocny, a zarazem ciepły i tajemniczy głos. Ta postać w bieli, stała się symbolem dobra, największym autorytetem moralnym i głosem ku przyszłości. Jan Paweł II często powtarzał, że miarą każdego człowieka są owoce jego pracy. Pracował w ciszy i samotności. Nagle jednak okazuje się, że jego własna praca nad sobą, nad własnym doskonaleniem się, była pracą dla całego świata i dla wszystkich ludzi. Świat nagle odkrył postać wspaniałą, wzór i ideał postępowania człowieka. Od początku swego pontyfikatu Jan Paweł II szczególną bliskością otaczał młodych. W szeregach papieskich wypowiedzi przebijała się troska o młode pokolenie i o to, by młodości nie zmarnować, by nadać jej odpowiedni kierunek i kształt.

Charakterystycznym elementem pontyfikatu Jana Pawła II były podróże zagraniczne. Odbył ich 104, odwiedzając wszystkie zamieszkane kontynenty. W wielu miejscach, które odwiedził,

nigdy przedtem nie postawił stopy żaden papież. Zwyczajem Jana Pawła II było całowanie ziemi kraju, do którego przybywał z pielgrzymką. Niektóre poglądy głoszone przez Jana Pawła II wywoływały i nadal wywołują wyraźną krytykę. Jan Paweł II był pierwszym papieżem z Polski, jak również pierwszym po 455 latach biskupem Rzymu, niebędącym Włochem. Zawsze tolerował inną wiarę i kochał każdego człowieka tak samo. Miał zawsze uśmiechniętą twarz, którą bez wątpienia wszyscy kochali. Jan Paweł II został postrzelony przez tureckiego zamachowca w brzuch oraz rękę. Papież wierzył, że swoje ocalenie zawdzięczał wstawiennictwu Matki Bożej. Wyraził to słowami: „Jedna ręka strzelała, a inna kierowała kulę”. Mimo tego wybaczył człowiekowi, który chciał go zabić. Zawsze wierzył, że w każdym człowieku, jest bardzo dużo dobra i miłości.

Jan Paweł II od 1992 roku cierpiał na postępującą chorobę Parkinsona, która cały czas się nasilała. W czwartek 31 marca tuż po godzinie jedenastej, gdy Ojciec Święty udał się do swej prywatnej kaplicy, wystąpiły u niego silne dreszcze, ze wzrostem

temperatury ciała. O godzinie dziewiętnastej wszedł w stan śpiączki, a monitor wykazał postępujący zanik funkcji życiowych. Osobisty lekarz papieża stwierdził śmierć Jana Pawła II. Ukochany Polak zmarł 2 kwietnia 2005 roku o godzinie 21:37. Pogrzeb odbył się w piątek 8 kwietnia 2005 roku, na placu Św. Piotra w Watykanie. Uczestniczyło na nim około 300 tysięcy wiernych, modlących się i płaczących. Każdy zawsze podziwiał papieża. 13 maja 2005 roku następcą naszego papieża - Benedykt XVI zezwolił na natychmiastowe rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II, która odbędzie się 1 maja 2011 roku.

Z pewną świadomością można powiedzieć, że pontyfikat Jana Pawła II to jedna z najbardziej zdumiewających i wzruszających historii przełomu wieków. Ale nie zakończyła się ona wraz z Jego pontyfikatem. Papież z Polski jest teraz w Domu Ojca, który był jego celem i do którego zmierzał przez całe życie. Był on autentycznym sługą Bożym, zapalonym świadkiem Chrystusa od młodości po ostatnie tchnienie. Otwiera przed nami nowe perspektywy ku przyszłości. Toteż beatyfikacja

naszego rodaka to coś wyjątkowego. Wyniesienie naszego Ojca Świętego na ołtarze, to nagroda dla nas wszystkich. Jego świętość i mądrość to najdroższy skarb, który jest i będzie nauką dla kolejnych pokoleń.

„Chwała Ci Ojcze Święty”

Aleksandra Pawelec

PSP w Świniarach

Opiekun: mgr M. Szczerowoda

„JP II - Ku chwale ołtarzy” - czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.

Ogromna radość zawitała do serc wszystkich ...
wszystkich, którzy kochali Jana Pawła II.

Radość, bo „Papież Polak” zostanie ogłoszony błogosławionym,
wzorem do naśladowania w tym, jakim być człowiekiem, jakim
być chrześcijaninem.

To wielkie i znaczące wydarzenie, szczególnie dla nas
Polaków, skłania do refleksji i przemyśleń, wsłuchiwania się
i czytania Jego słów, w których nigdy nie potępił człowieka, był
obrońcą życia na każdym etapie Jego rozwoju.

Ojciec Święty rozumiał słabości i uwikłania człowieka.

Wiarą i nadzieją przepełnione były słowa w każdej jego Homilii,
na spotkaniach z głowami państw, z młodzieżą i w listach
kierowanych do dzieci. Uczucia te wskazywał jako najcenniejsze
dary.

Moją odpowiedzią na pytanie, czego powinniśmy strzec i
co przekazywać kolejnym pokoleniom jako najdroższy skarb są
cnoty Boskie- Wiara, Nadzieja i Miłość.

Człowiekowi, w którego sercu mają one swoje miejsca,
łatwiej idzie się przez życie. Taka osoba jest bardziej wytrwała,
silniejsza psychicznie.

Te wartości będą nam towarzyszyć szczególnie 1 maja
2011 roku, w dniu w którym nasz ukochany Ojciec Święty
zostanie wyniesiony na ołtarze.

Pozostaje nadzieja, że Jego nauczanie będzie wciąż
przypominane, zwłaszcza że tyle niepokoju na świecie,
kataklizmów, nienawiści , wojen.

Pamiętać będziemy Jego naukę i wiarę, dzięki której staramy się
przetrwać najgorsze dni, wierzymy w to, że kiedyś będzie lepiej,
że zapanuje spokój i przyjaźń na świecie.

Wiara pomaga nam zrozumieć coś, czego nie potrafimy
pojąć.

Drugim podstawowym powołaniem każdego człowieka
jest miłość. Uczy ona nas zrozumienia i cierpliwości, pojednania i
poświęcenia dla drugiego człowieka. Jest oparciem i podporą,
pomaga wytrwać w obietnicach i to od niej zależy całe przyszłe
życie człowieka, życie rodzinne.

Ojciec Święty wielokrotnie mówił, że bez miłości nie da się żyć, że kto kocha, ten ma zawsze nadzieję na lepsze jutro.

Nadzieja wspiera duchowo i emocjonalnie, dowartościowuje człowieka. Chroni przed nieszczerością, zakłamaniem i oszustwem. Pomaga tolerować drugiego takim, jakim jest. Pozbawieni nadziei mają mało wartości moralnych, są podatni na złe wpływy.

Dziękujemy Ojcu Świętemu za jego służbę , która znacząco ubogaciła życie współczesnego świata i Kościoła. Służbę, która przepełniona była wiarą, nadzieją i miłością, uczuciami najważniejszymi i najsilniejszymi, a my jako „dzieci Boga” strzeżmy ich jak najdroższego skarbu i przekazujemy je kolejnym pokoleniom. Dzięki wierze możemy mieć nadzieję, że miłość jest przepustką do świętości każdego człowieka, bo przecież "tak i ja, tak i ty możesz świętym być " - wystarczy tylko chcieć.

Konrad Dziuba

PSP im. Jana Pawła II w Łążku

Opiekun: mgr W. Leśniak

**Uczniowie nagrodzeni w konkursie literackim – kategoria wiekowa: gimnazjum
pt. „JP II - Ku chwale ołtarzy”
- czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.**

WIERSZE

I miejsce: Kubicka Patrycja – *PZS im. Oddziału Partyzanckiego
Jędrusie” w Sulistawicach*
Sarzyńska Karolina – *PZS w Łoniowie*

II miejsce: Żądło Małgorzata – *PZS im. Oddziału Partyzanckiego
Jędrusie” w Sulistawicach*
Giza Patrycja – *PZS w Łoniowie*

III miejsce: Dyl Anna – *PZS im. Oddziału Partyzanckiego
Jędrusie” w Sulistawicach*
Żyła Aleksandra – *PZS w Łoniowie*

PROZA

I miejsce: Gromska Karolina – *PZS im. Oddziału Partyzanckiego
Jędrusie” w Sulistawicach*

II miejsce: Błasiak Ewelina – *PZS w Łoniowie - IIb*

II miejsce: Błasiak Ewelina – *PZS w Łoniowie - IIIb*
Słaba Adrian – *PZS w Łoniowie*

„Wiara, nadzieja, miłość...”

Podążał drogą prawdy i sprawiedliwości.

Nie mam co do tego żadnych wątpliwości.

Pragnął zbratać każdego.

Kochał nawet człowieka małego.

Zwiedził niemal cały świat.

Przy czym poznał ludzi wielbiących Go od lat.

Chciał, aby pokój zapanował wszędzie.

A miłość i dobroć była w nas w każdym momencie.

Brak słów, by opisać wszystkie jego czyny.

Które robił bez jakiegokolwiek przyczyny.

Bez wątpienia pozostawił nam nadzieję.

Którą wlewał w nas z każdym swym przemówieniem.

Zostawił także coś bardzo cennego.

Między innymi miłość i szacunek do bliźniego.

Pokazał ludziom, co w życiu jest tak naprawdę ważnego.

Był wzorem człowieka wspaniałego.

Dał nam coś wyjątkowego...

Trzy wartości, które wypełniały Go całego...

Wiarę...

Nadzieję...

Miłość...

Których za pieniądze kupić nie zdołamy.

Lecz do których w życiu ciągle zmierzamy.

Rzeczy materialne odebrać nam zdołają.

Lecz wspomnienia o Nim w nas pozostaną.

Jan Paweł II był...

Jan Paweł II jest...

Jan Paweł II pozostanie...

w naszych sercach już na zawsze...!

Patrycja Kubicka

PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach

Opiekun: mgr D.Swajda

„SPEŁNIŁO SIĘ...”

W pewną październikową noc ,
Pan Bóg okazał nam swą moc .
Na Stolicę Piotrową został wybrany ,
nasz papież Jan Paweł II ukochany .
Pielgrzymował przez świat cały ,
głosił słowa Chrystusa by owocowały .
Dawał nam wiarę i nadzieję ,
i budował na nowo kościoła idee .
Był dla wszystkich autorytetem świata ,
i każdego człowieka traktował jak brata .
Gdy odszedł od nas do domu Pana ,
pozostała w naszych sercach ogromna rana .
Pozostawił nam na ziemi ogromne zadanie ,
wierząc , że Słowo Boże ciałem się stanie.
Nauczył nas poznawania bożych prawd
i pomógł nam zrozumieć świat .
Kazał nam kroczyć drogą miłości ,
aby dojść do bożej świętości .

Nauczył nas radość z życia brać
i swym postępowaniem świadectwo Bogu dać .
Uprosił nam u Boga wiele łask ,
dzięki niemu właściwą drogę odnalazło wielu z nas .
Przez niego świat lepszym się stał ,
bo On sam przykład od Boga nam dał .
Kazał nam nieprzyjaciół miłować
i każdym dniem się radować .
I choć żal serca nasze przepętnia ,
to wiemy , że wola Boża się spełnia .
Bo Jego duch towarzyszy nam wszędzie
i na wieki wieków zawsze tak będzie .
A Jego nauki niezliczone ,
w życie przez nas powinny być wcielone .

Karolina Sarzyńska

PZS w Łoniewie

Opiekun: mgr A. Tworek

„Prawda Miłość Nadzieja”

Są domy a w nich rodziny, matki, ojcowie i dzieci. I ta miłość matczyna do dzieci jest tak wielka jak uczucie Ojca Świętego do całego świata.

Pewnego dnia w jednym z katolickich domów słysząc rozmowę:

- Córeczko jest już późno! Chodź spać!

-Mamusiu, a opowiesz mi bajkę? – spytała Asia

-Tak. Ale dzisiaj nie będzie to bajka. Opowiem Ci o człowieku-wielkim człowieku, o którym półtora wieku temu pisał Juliusz Słowacki: „Pośród wieśniaków- Pan Bóg uderza w ogromny dzwon. Dla Słowiańskiego oto papieża otwarty tron.”

Historia ta zaczęła się nie tak dawno, 16 października 1976 roku, kardynałowie wybrali nowego biskupa Rzymu. Powołali go z dalekiego kraju, a jednocześnie bliskiego przez komunizm w chrześcijańskiej wierze i tradycji. Człowiek znany od tego dnia jako Jan Paweł II. Tego wieczora powiedział pamiętne słowa „Nie lękajcie się. Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi- drzwi

kultury, ekonomii, polityki, rodziny, życia osobistego i społecznego w którym moglibyśmy być zbawieni, jak tylko imię odkupiciela człowieka”

- Mamusiu.! Na religii ksiądz nam o Nim opowiada. To papież, który bardzo kochał dzieci i mówił, że jesteśmy przyszłością świata.

-Tak. Papież często powtarzał: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” Jest coś takiego w dziecku, co powinno się znaleźć we wszystkich ludziach. Niebo jest dla tych, którzy są tak delikatni jak dzieci, tak pełni zbawienia jak one, tak pełni dobroci i czystości.

Jan Paweł II kochał młodzież, a ona jego. Bardzo często powtarzał, że „młodzież jest nadzieją kościoła” i wzywał ją do budowania cywilizacji miłości.

Papież dużo pielgrzymował. Podczas pierwszej wizyty do Polski ucałował ziemię ojczystą, bo to nasza Matka. Papież odwiedził swój kraj w okresie komunizmu. Dlatego też, Jego

słowa: „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi” stały się motywem do przeprowadzenia zmian politycznych. Druga pielgrzymka odbyła się w czasie stanu wojennego. Papież mówił: „Nie dajcie się zwyciężyć złu, Ale zło dobrem zwyciężajcie” jak również: „Miłość jest potężniejsza od śmierci”. Twierdził „Poza prawdą, wolność nie jest wolnością. Jest pozorem. Jest nawet zniewoleniem”

Papież często napominał młodzież pragnąc uchronić ich od grzechów nieczystych, od zbrodni karalnych i od tych które bolą najbardziej a mianowicie od zbrodni popełnionych gdzieś tam głęboko w sercu. Przestrzegał matki by nie stosowały aborcji, by przyjęły pociechy, które zsyła im dobry Bóg. A w Jego testamencie- w testamencie Ojca Świętego są zamieszczone słowa, które powinny prowadzić nas przez życie: „Czuwajcie, bo nie wiecie kiedy Pan przybędzie”

Pamiętajmy o tym. To Jego ostatni przesłanie skupiające w sobie wszystkie pozostałe. Mam nadzieje że kiedyś każdy uda się na pielgrzymkę do Rzymu, do grobu Papieża i choć na chwilę przeciskając się przez tłum, będzie mógł zobaczyć wizerunek

naszego Karola Wojtyły i przeżyć to niesamowite uczucie i poczuć ły szczęścia w oczach. A gdy nas coś trapi, zawsze pomyśleć o Ojcu Świętym, tak jak ja myślę teraz, a usłyszymy podnoszące na duchu słowa: „Nie lękajcie się...” – słyszysz?

Karolina Gromska

PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulisławicach

Opiekun: mgr D. Urbańska

„Pamiętamy!”

Jan Paweł II nasz Rodak kochany,
On zawsze powtarzał, abyśmy się nie poddawali,
Innych ludzi nawracali, a pielgrzymującym pomagali.
Non abbiate paura! -Nie lękajcie się!- ciągle powtarzał a w ten
sposób wiarę w nas i w Boga pomnażał.
On uczył nas, abyśmy przyszłość na miłości budowali i trudności
się nie obawiali.
Przestrzegał nas przed szatanem, który jest grzechu panem.
Uczył nas, abyśmy we Mszy Świętej udział brali i co miesiąc w
piątek się spowiadali.
Nawet przy ciężkiej chorobie, gdy śmierć się powoli zbliżała i siły
Mu odbierała, wiara Jego w nas i w Boga się umacniała i na
duchu pogłębiała.
Wnet nadszedł taki dzień, że o pewnej godzinie dzwony
kościelne słychać było w całym Rzymie.
Nawet jeśli wśród nas już Go nie ma
Postępujemy zgodnie ze słowem Jego sumienia.

Brak nam jednak pieśni w której tak bardzo się lubował, ale
pamiętamy te słowa, które przed nią nam dedykował: „Nie bój
się, Nie lękaj, Wyptyń na głębię!”

Wiedz jednak Janie Pawle kochany, że my Rodacy zawsze o

Tobie

PAMIĘTAMY!

Małgorzata Żądło

PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach

Opiekun: mgr D. Swajda

Szedłeś ścieżkami krętymi do góry.

Po drodze tak trudnej.

Tak wiele tam przeszkód.

Bóg wcale nie był dla Ciebie łaskawy.

Pozwalał Ci cierpieć za naród nasz cały.

Na ziemię Cię posłał z misją do spełnienia.

Abyś lud cały nauczył cierpienia.

Byś mu pokazał jak kochać i przebaczać.

Jak serce całe bliźniemu przekazać.

Jak miłość swą Bogu pokazać.

Gdy umierałeś świat cały płakał.

Połączony żałobą, przykryty czernią.

Tę smutną chwilę każdy ma w sercu.

Pamiętać będzie po wieki wieków.

A twą naukę przekazywać dalej.

By młodsi od nas też ją pamiętali.

Twa droga Ojczy wreszcie się kończy.

Dochodzisz powoli do ołtarza świętości.

Prośby tak wielu ludzi na świecie,

Pan Bóg wysłuchał, spełnił przez Ciebie.

By Ci podziękować trzeba znaleźć słowa.

Tak wielkie i piękne jak serce twoje.

Niestety słów tych znaleźć się nie da .

A proste dziękuję tu nie wystarczy.

Może po prostu pomodłę się za Ciebie.

Przecież modlitwa to skarb najcenniejszy.

A gdy nadejdzie ten dzień upragniony,
Staniemy wszyscy trzymając się za ręce.

Miłując drugiego jak siebie samego.

Głośno powiemy :

Pozostań z nami !

Patrycja Giza

PZS w Łoniowie

Opiekun : mgr E. Marcinkowska

„Jan Paweł II - ku chwale ołtarzy”

Umiera człowiek - możemy się zastanawiać, co po sobie zostawił. Gdy odchodzi do domu Pana Papież Jan Paweł II, wiemy, że nikt nie zastąpi naszego ukochanego Ojca Świętego. Mamy jednak jego nauki i prawdy, które będą przekazywane przyszłym pokoleniom.

Człowiek często pozostawia po sobie bliskim rzeczy materialne, np. pieniądze lub wielki majątek. Niekiedy ktoś, dziedzicząc spadek, wykorzysta go w rozsądny sposób, który przyniesie korzyści jemu lub innym osobom. Niestety, zdarza się, że bogactwo nie daje spodziewanych zysków, a wręcz odwrotnie.

Jan Paweł II nie pozostawił majątku, ale podarował nam coś o wiele bardziej cenniejszego - swoją miłość do Boga i zwykłych ludzi. W historii świata jest dużo sławnych nazwisk czy imion, o których uczymy się na lekcjach albo możemy poczytać

w encyklopedii czy popularnym dziś Internecie. Wielu Polaków zapisało się na kartach historii zarówno od dobrej, jak i od złej strony, ale na pewno największym z nich jest nasz Papież. Nie dążył on przecież za wszelką cenę do sławy, nie szedł drogą usłaną różami, wręcz przeciwnie, wybrał ścieżkę wyboistą i krętą, na której często pojawiały się kamienie i ciernie. Zdobył szacunek narodów i przywódców wielu krajów. Dążył do pokoju na całym świecie, pragnął, by nie było nienawiści między wyznawcami różnych religii. Nie patrząc na swoje przemęczenie czy ból, pragnął, aby iskierka wiary dotarła wszędzie i by zapłonął największy ogień miłości do Boga. W swoich podróżach okazywał wszystkim szacunek i miłość bez względu na kolor skóry, wyznanie czy inną kulturę. Zawsze ożywiony, radosny, nie był przeciwny wynalazkom techniki czy postępowi, ale twierdził, że można wierzyć w Boga i być człowiekiem nowoczesnym.

Młodość Karola Wojtyły przypadła na trudny okres okupacji, wojny i komunizmu. W 1946 roku, kiedy to kardynał Sapięha wyświęcił Karola Wojtyłę na księdza, zaczynają się bardzo trudne czasy stalinowskie. Młody kapłan jest przyjazny dla ludzi, przede wszystkim dla młodzieży, wszyscy kochają go.

Są dla niego jak „rodzina”, którą wcześniej stracił. Staje się „Wujkiem Karolem”.

Jest 16 października 1978 r., godz. 18:44, z Bazyliki św. Piotra padają słowa: „Zwiastuję wam radość wielką- mamy Papieża. Papież Polak - Jan Paweł II”. Wiadomość ta obiega cały świat. Polacy dumni z tego faktu, jeszcze wtedy nie wiedzieli, co przyniesie ten pontyfikat i jak wpłynie na losy Polski oraz świata. W serca polskiego społeczeństwa, udręczonego komunizmem wpadła iskierka nadziei. Nasz Papież staje się Papieżem-pielgrzymem, który zawsze będzie upominał się o godność biednych i pokrzywdzonych. Pielgrzymując do Polski, dodaje otuchy milionom rodaków, którzy potrafią się już sprzeciwić rządzącym naszym krajem.

Jednak dla Polaków najtrudniejszymi chwilami jego pontyfikatu było to, czy Jan Paweł II przeżyje zamach, którego dokonał Ali Agca. Dobro zwyciężyło i Papież powrócił do zdrowia. Zaraz po operacji, jaką przeszedł, wybaczył swojemu oprawcy. Papież wciąż podróżował, głosząc Słowo Boże, a wszędzie witały go tysiące wiernych. Odwiedził Polskę osiem

razy. Zastanawiano się, kiedy odpocznie i skąd czerpie niezrównane siły. Najbardziej kochał dzieci, które zawsze miały pierwszeństwo w dostępie do Ojca Świętego. Potrafił dzielić ból i cierpienie z innymi, ponieważ sam wielokrotnie cierpiał z powodu różnych dolegliwości lub wypadków. W swoich niestrudzonych podróżach pokonał drogę równą trzykrotnej odległości między Ziemią i Księżycem.

Kiedy odszedł, poczuliśmy wielką pustkę, którą niełatwo jest wypełnić. Jednak te wartości, które najwyżej cenił Ojciec Święty, czyli życie każdego człowieka bez względu na to czy jest biały, czy czarny, biedny, czy bogaty, powinny również być dla nas najważniejsze. Ceniśmy innych, ponieważ w każdym człowieku jest odrobina dobra. Nie zastanawiamy się, czy mamy komuś pomóc - pomagajmy tak jak Jan Paweł II, który oddał w Brazylii ubogim swój pierścień papieski. Nie wyśmiewajmy nikogo, ponieważ nigdy nie wiemy, kiedy możemy znaleźć się na jego miejscu.

Ojciec Święty uczył nas, że wszędzie możemy się modlić i rozmyślać o Bogu, a życie jest zbyt krótkie, by żyć w nienawiści

do kogokolwiek. Właśnie Jan Paweł II przypominał o bezwarunkowej miłości do Boga, bo kiedy będziemy kroczyć Jego drogą, staniemy się szczęśliwi, a o to chyba wszystkim nam chodzi!

Ewelina Błasiak

PZS w Łoniowie

Opiekun: mgr E. Marcinkowska

„NA ZAWSZE Z NAMI”

Karol Wojtyła, to On pierwszym Papieżem Polakiem został
Nigdy jednak ze swoimi ulubionymi zajęciami się nie rozstał

Lubił obserwować wschodzące słońce

Źródła i strumienie płynące

Chodził po wysokich górach

Podziwiał krajobraz na Mazurach

Do Polski często pielgrzymował

Wszystkich ludzi bardzo miłował

Jan Paweł II podczas swojego pontyfikatu

Wyслуżył wiele łask całemu światu

Podczas swoich homilii wiarę ludziom przywracał

Od nikogo nigdy się nie odwracał

Nawet podczas ciężkiej choroby przemawiał

I ludzi do czynienia dobra namawiał

A „Barka” jego pieśń ulubiona

Budziła miłość, która tkwiła w ludziach uśpiona

Odwiedzał przeróżne kraje

Poznawał różnych narodów obyczaje

Pielgrzymował po Ameryce, Europie, Azji

Do nawracania ludzi nigdy nie tracił okazji

Był w Pakistanie, Urugwaju, Chile

Zawsze ze swoich podróży wspominał ciekawe chwile

To on po swojej śmierci pozostawił nadzieję

Której nawet najsilniejszy wicher nie rozwieje.

Anna Dyl

PZS im. Oddziału Partyzanckiego „Jędrusie” w Sulistawicach

Opiekun: mgr D. Swajda

„Święty za życia”

Jan Paweł II był wielkim człowiekiem.

Swym całym życiem uczył nas wiele.

Jak żyć wybaczać i kochać ludzi.

Był nam przykładem i drogowskazem.

Chciał, aby pokój panował wszędzie.

By ludzie byli dla siebie braćmi.

Wierzył w to mocno i dążył do tego.

Sam przebył krętą, daleką drogę.

Od ukochanych swych Wadowic-

Do Watykanu miasta wiecznego.

Pocieszał innych, choć sam potrzebował wsparcia.

Dokonał wielu wspaniałych rzeczy,

Za które wszyscy Go kochamy.

Jego ogromna i niezachwiana wiara

łączyła ludzi na świecie całym.

Gdzie się pojawił, gromadził tłumy,

Tych, którzy naprawdę Go kochali.

Kiedy umierał, wszyscy cierpieli,

A jednocześnie podziwiali

Za upór, siłę i sposób, w jaki odchodził.

Dziś, gdy Go nie ma pośród nas,

Pamięć o Nim jest wciąż żywa.

On żyje nadal w naszych sercach

I pozostanie w nich na wieki.

Dlatego nie zmarnujmy tego!!!

Aleksandra Żyła

PZS w Łoniowie

Opiekun: mgr E. Marcinkowska

Świniary Nowe, 05.03.2011r.

Drogi Janie Pawle II !

Na początku mojego listu chciałabym Cię serdecznie pozdrowić. Od dawna nosiłam się z zamiarem, aby do Ciebie napisać, nie miałam jednak czasu, za co bardzo Cię przepraszam. W tym liście pragnę uświadomić Ci, jak bardzo ważny jesteś nie tylko w moim, ale też w życiu wszystkich ludzi na świecie.

Chcę powiedzieć, że Ty – Karol Wojtyła - budzisz we mnie zachwyt i podziw. Imponuje mi to, jak kochasz i szanujesz drugiego człowieka. Od Ciebie nauczyłam się wielu ważnych rzeczy. To Ty sprawiłeś, że moje myślenie stało się dojrzałe. Bez wątplenia mogę stwierdzić, że pełnisz ważną rolę w życiu każdego człowieka. Twoja nauka trafia do wszystkich, którzy Cię słuchają na całym świecie. Doprowadziłeś do tego, iż wielu ludzi zmieniło swój światopogląd. Jesteś bardzo ważną osobą dla całej ludzkości. Tak jak Chrystus zachęcałeś nas do okazywania miłości bliźniemu. W Encyklice „*Evangelium Vitae*” pouczyłeś nas słowami: „Duch sprawca komunii w miłości, tworzy między

ludźmi nowe braterstwo i solidarność, prawdziwy odbłask tajemnicy wzajemnego dawania i przyjmowania, właściwej Trójcy Przenajświętszej. Sam Duch staje się nowym prawem, które daje wierzącym moc i budzi w nich odpowiedzialność, aby w życiu umieli wzajemnie czynić dar z siebie i przyjmować drugiego człowieka, uczestnicząc w miłości samego Jezusa Chrystusa i na Jego miarę”. Te słowa wzruszyły mnie do głębi i odcisnęły piętno na całym moim życiu.

Pisząc ten list do Ciebie, spełniają się me najskrytsze marzenia. Otóż zawsze pragnęłam powiedzieć Ci, jakim autorytetem jesteś dla mnie i dla każdego człowieka, który Cię poznał. Moje słowa na pewno nie wyrażą tego, jak bardzo Cię szanuję. Mam nadzieję, że Ty będziesz wiedział, jak wielki budzisz we mnie podziw. Jesteś człowiekiem, który z moich oczu wycisnął łzy wzruszenia. Przykładem może być ostatnio przeczytany przeze mnie artykuł. Pochodzi on z 1987 roku. Wtedy to, w Gdańsku, zwróciłeś się do ludzi takimi słowami:

„ Człowiek współczesnej cywilizacji zagrożony jest chorobą powierzchowności, niebezpieczeństwem spłylenia. Trzeba pracować dla odzyskania głębi – tej głębi, która właściwa jest

ludzkiej istocie. Tej głębi, która wzywa jego umysł, serce. Jest to właśnie głębia prawdy i wolności, sprawiedliwości i miłości. Głębia pokoju”. Dzięki temu, co powiedziałaś, będąc tutaj na Ziemi, postanowiłam zmienić swoje życie na lepsze. Nie tylko na mnie wywarłaś dobry wpływ. W czasach wojen, wielu ludzi, dzięki Twoim apelom, zachowało strzępy ludzkich odruchów i człowieczeństwa.

Dzisiaj już wiem, jak pomagać i kochać bliźniego. Uświadomiłam sobie, że każdy oczekuje na pomoc i wsparcie drugiej osoby. Ty, nasz polski Papież, zawsze byłeś otwarty na krzywdę drugiego człowieka i nigdy nie odpychałeś od siebie potrzebujących. Zgodnie

z Twoimi słowami, pomaganie bliźniemu nie powinno być obowiązkiem, lecz przywilejem dającym obopólną radość. Dla mnie stałeś się najlepszym „nauczycielem wiary”. Byłeś, jesteś i będziesz „płomyczkiem nadziei” , który tli się w moim sercu. Na zawsze zapamiętam – przypominając Ciebie – te oto słowa: „ Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca, albo cymbał brzącający. Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał

wszelką wiedzę i wszelką możliwą wiarę, tak, iż bym góry przenosił, a miłości bym nie miał byłbym niczym...”

Dla mnie zawsze będziesz osobą o wielu talentach, posiadającą charyzmat Boży. Na zawsze pozostaniesz w mej pamięci i sercu. Chcę podziękować Ci za to, że umocniłeś mnie w wierze i w moim przekonaniu religijnym. Dziękuję za to wszystko, co dla nas zrobiłeś,

a w szczególności za to, że po prostu jesteś z nami.

Z poważaniem,

Ewelina Błasiak

Ewelina Błasiak

PZS w Łoniowie

Opiekun: mgr W. Stępińska

„Czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom?”

Na pytanie o najwybitniejszego Polaka, większość z nas bez wahania odpowiada – Jan Paweł II. Jako naród jesteśmy dumni z Papieża, który swą postawą, służbą Bogu i drugiemu człowiekowi oraz niezwykłą pokorą wobec życia, budził szacunek nie tylko katolików.

Polacy już nie raz w swej historii udowadniali, że w czasie ciężkich prób potrafią się jednoczyć, być razem. Kiedyś – wspólnie walcząc o niepodległą ojczyznę, sześć lat temu – żegnając największego Polaka. W tym czasie wygasły wszystkie spory i konflikty. Żegnaliśmy nie tylko głowę kościoła, ale przede wszystkim naszego Ojca. Był to czas wspólnej modlitwy, czuwania, wczytywania się w życiorys Karola Wojtyły i jego nauki. Po raz kolejny potwierdziło się, że zaczynamy doceniać to co mamy, dopiero gdy to stracimy. Dla kogo z nas nie był to czas przemyśleń, deklaracji stawania się innym, lepszym człowiekiem? Ilu z nas nie postanowiło wtedy żyć zgodnie z

zasadami Jana Pawła II, tak, żeby mógł być z nas dumny? Dziś istotne jest jak wielu z nas dotrzymało tych obietnic, bo wraz z upływem czasu, poczucie straty Kogoś bliskiego i tęsknoty ustąpiło, a postanowienie poprawy zeszło na dalszy plan.

Większość ludzi przypomina sobie o osobie Karola Wojtyły w kolejne rocznice Jego urodzin, wyboru na papieża oraz śmierci. Poza tym śledzimy proces beatyfikacji, która już wkrótce stanie się faktem.

Uważam, że obowiązkiem ludzi wierzących jest odpowiedzenie sobie na pytanie czy życie Jana Pawła II i jego odejście zmieniło coś w ich życiu. Czy stali się lepszymi ludźmi, postępującymi zgodnie z Jego nauczaniem? Łatwo jest składać deklaracje, trudniej jest się z nich wywiązać. Uwidacznia się to w codziennym życiu, kiedy sprawiamy przykrość i ból innym, nawet bliskim nam osobom. W dzisiejszych czasach kiedy każdy skupia się wyłącznie na sobie, tracimy to co najważniejsze, to czego nauczył nas sam Jan Paweł II – miłość i szacunek do drugiego człowieka oraz pokorę i posłuszeństwo wobec Boga.

Karol Wojtyła pokazał nam jak pięknie żyć w zgodzie z własnym sumieniem, jak z godnością przyjmować przeciwności losu oraz z ufnością odchodzić z tego świata. Pokazał nam, że pomimo swej wielkości pozostał przede wszystkim człowiekiem wrażliwym na ludzkie cierpienie, nie zapominającym o tych, którzy najbardziej potrzebowali jego wsparcia i modlitwy. Jan Paweł II stał się autorytetem i wzorem do naśladowania dla wielu ludzi, także dla mnie. Naszym obowiązkiem jest pielęgnować, aby ten szacunek i miłość przekazać młodszymi pokoleniom, którym przyszło żyć po śmierci Karola Wojtyły.

Choć Ojciec Święty odszedł na zawsze, jego słowa pozostały w licznych encyklikach, wierszach czy kazaniach, stanowiąc swego rodzaju wskazówki jak żyć. Pozostał w sercach i świadomości większości z nas, dlatego musimy robić wszystko, by jego nauki nie przeminęły. Póki będziemy pielęgnować dziedzictwo jakie nam pozostawił, Jego poświęcenie i wielkość pozostaną wśród nas. Moim zdaniem musimy kierować się zasadami, które pozostawił nam Karol Wojtyła nie tylko 2 kwietnia, ale codziennie, dając tym samym świadectwo, że jego

posługa nie poszła na marne. Póki będziemy to robić, Jan Paweł II pozostanie ciągle wśród nas.

Adrian Słaba

PZS w Łoniowie

Opiekun: mgr A. Tworek

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Łążku

we współpracy

z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Łoniowie

i Gminną Biblioteką Publiczną w Łoniowie

pod patronatem Wójta Gminy Łoniów

ogłasza

IV Gminny Konkurs Papieski pod hasłem

„Jan Paweł II – był, jest i będzie...”

Uczestnicy: Przedszkola, Szkoły Podstawowe i Gimnazja z terenu Gminy Łoniów, ZS im. Jana Pawła II w Pysznicy

Cele konkursu:

- Przybliżenie sylwetki największego Polaka w dziejach naszego narodu oraz ukazanie młodemu pokoleniu wartości związanych z życiem i nauką Ojca Świętego Jana Pawła II.
- Zachęcanie do pogłębiania wiedzy o życiu i nauczaniu Jana Pawła II.
- Rozwijanie zdolności artystycznych uczniów.

Kategorie konkursu:

- Konkurs plastyczny (dla klas 0-III)
- Konkurs plastyczny (dla klas IV-VI i gimnazjum)
- Konkurs literacki (dla klas IV-VI i gimnazjum)

OGÓLNE ZASADY KONKURSU:

1. Prace konkursowe - literackie należy dostarczyć **w wersji elektronicznej** (Times New Roman – 12) i **drukowanej** do Publicznej Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Łążku do dnia **16 marca 2011 r.**
2. Prosimy o dostarczenie najlepszych prac literackich i plastycznych z każdej szkoły (przedszkola).
3. Dostarczone prace będą oceniane przez komisję konkursową, w skład której wejdą organizatorzy konkursu.
4. Zwycięzcy otrzymają nagrody, a ich prace ukażą się na stronach internetowych:
www.psplazek.republika.pl www.loniow.republika.pl www.loniow.pl
5. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do bezpłatnej prezentacji i publikacji prac.
6. Uczestnik konkursu wyraża zgodę na wykorzystywanie swojego wizerunku i danych osobowych w środkach masowego przekazu i publikacjach wraz z informacją o konkursie.
7. O wręczeniu nagród i prezentacji prac konkursowych szkoły zostaną poinformowane w późniejszym terminie.
8. Nadesłanie prac jest jednoznaczne z uznaniem zasad konkursu.

I. REGULAMIN KONKURSU PLASTYCZNEGO

DLA KLAS 0 -III

„Jan Paweł II – święty, uśmiechnięty”

1. Cele konkursu:

- Zwrócenie uwagi młodego człowieka na trudną drogę do świętości.
- Przybliżanie sylwetki Wielkiego Polaka.
- Rozwijanie zdolności plastycznych uczniów.

2. Uczestnicy:

Konkurs przeznaczony jest dla uczniów klas 0 - III szkół podstawowych i przedszkoli.

3. Organizacja konkursu:

- Format i technika prac dowolna.
- Każda praca powinna być opisana: imieniem, nazwiskiem, klasą, nazwą szkoły/przedszkola uczestnika oraz imieniem i nazwiskiem opiekuna.
- Organizatorzy proszą o dostarczenie **najlepszych** prac plastycznych do PSP im. Jana Pawła II w Łążku **do dnia 16 marca 2011 r.**
- O rozstrzygnięciu konkursu i wręczeniu nagród szkoły zostaną poinformowane w późniejszym terminie.

4. Kryteria oceniania:

- Zgodność pracy z tematem.
- Samodzielność wykonania pracy.
- Wartość artystyczna.
- Estetyka.

5. Nagrody:

- Zwycięzcy otrzymają nagrody.
- Prace konkursowe zostaną zaprezentowane na stronach internetowych:
www.psplazek.republika.pl www.loniow.republika.pl www.loniow.pl

II. REGULAMIN KONKURSU PLASTYCZNEGO DLA KLAS IV – VI i GIMNAZJUM

„JP II - Ku chwale ołtarzy” - czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.

1. Cele konkursu:

- Umiejętność zauważenia trudnej drogi do świętości Jana Pawła II .
- Przybliżanie sylwetki największego Polaka – Jana Pawła II - BŁOGOSŁAWIONEGO.
- Rozwijanie zdolności plastycznych uczniów.

2. Uczestnicy:

Konkurs przeznaczony jest dla uczniów klas IV – VI szkół podstawowych i gimnazjalistów.

3. Organizacja konkursu:

- Format i technika prac dowolna.
- Każda praca powinna być opisana: imieniem, nazwiskiem, klasą, nazwą szkoły uczestnika oraz imieniem i nazwiskiem opiekuna.
- Organizatorzy proszą o dostarczenie **najlepszych** prac plastycznych do PSP im. Jana Pawła II w Łątku, **do dnia 16 marca 2011 r.**
- O rozstrzygnięciu konkursu i wręczeniu nagród szkoły zostaną poinformowane w późniejszym terminie.

4. Kryteria oceniania:

- Zgodność pracy z tematem.
- Samodzielność wykonania pracy.
- Wartość artystyczna.
- Estetyka.
- Pomysłowość.

5. Nagrody:

- Zwycięzcy otrzymają nagrody.
- Prace konkursowe zostaną zaprezentowane na stronach internetowych:
www.psplazek.republika.pl www.loniow.republika.pl www.loniow.pl

III. REGULAMIN KONKURSU LITERACKIEGO

(poezja lub proza kl. IV-VI i gimnazjum)

„JP II - Ku chwale ołtarzy”- czego powinniśmy strzec i co przekazywać jako najdroższy skarb kolejnym pokoleniom.

1. Cele konkursu:

- Umiejętność zauważenia trudnej drogi do świętości Jana Pawła II .
- Rozwijanie zdolności literackich uczniów.
- Rozbudzanie wyobraźni literackiej i wrażliwości młodzieży szkolnej.

2.Uczestnicy:

Konkurs skierowany jest do uczniów klas IV- VI szkół podstawowych i gimnazjum.

3. Organizacja konkursu:

- Każda praca powinna być opisana: imieniem, nazwiskiem, klasą, nazwą szkoły uczestnika oraz imieniem i nazwiskiem opiekuna.
- Organizatorzy proszą o dostarczenie **najlepszych** prac literackich do PSP im. Jana Pawła II w Łążku, **do dnia 16 marca 2011 r.**
- O rozstrzygnięciu konkursu i wręczeniu nagród szkoły zostaną poinformowane w późniejszym terminie.

4. Kryteria oceniania:

- Zgodność pracy z tematem.
- Warsztat pisarski.

5. Nagrody:

- Zwycięzcy otrzymają nagrody.
- Prace konkursowe zostaną zaprezentowane na stronach internetowych:
www.pspłazek.republika.pl www.loniow.republika.pl www.loniow.pl